

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดทรงธรรม

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวศรีประภา ชมเชย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

373.1394

๗/๒๒๓ ค

จ.๓

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดทรงธรรม

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวศรีประภา ชมเชย

28 ม.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2547

h 258872

ศรีประภา ชมเชย. (2547). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม ใน 3 ด้าน คือ ด้านความสำคัญในการกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย และประสบการณ์การเรียนกวดวิชา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม จำนวน 114 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาว่ามีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ย และประสบการณ์การเรียนกวดวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

OPINIONS TOWARDS TAKING TUTORIAL COURSE OF UPPER SECONDARY
STUDENTS IN WAT SONGTHAM SCHOOL

AN ABSTRACT

BY

MISS SRIPRAPA CHOMCHOEY

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University

October 2004

Sriprapa Chomchoey.(2004). Opinions towards Taking Tutorial Course of Upper Secondary Students in Wat Songtham School. Master Project, MEd. (Business Education). Bangkok : Graduate School Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof. Chusri Wongrattana.

The research was aimed to study the opinions towards taking tutorial course of upper secondary students in Wat Songtham School in terms of important, reason and effects of taking tutorial course ; and compared the opinions towards taking tutorial course by sex, education, program, grade point average and experience.

The sample consisted of the 114 secondary students in Wat Songtham School and collected data by using questionnaires with a five rating scale. Mean, standard deviation, t-test independent, one-way analysis of variance were used for analyzing data.

The findings of the study were as follow :

1. The opinions of students toward taking tutorial course in overall and some aspects were at high level except the reason aspect was at moderate level.
2. There was no statistical significant different in overall and each aspect from the students with different sex, educational level, grade point average and experience.
3. There was no statistical significant different in overall and each aspect when compared with different except the aspect reason aspect, there was statistical significant different level at .05 from the students with different program.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ชุติรี วงศ์รัตนะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ สนิฏฐากร ชุทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ชุติรี วงศ์รัตนะ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่ 11 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความกรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ ตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการทำสารนิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิมไทย์ อาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์ ผู้อำนวยการเสกสัณฑ์ กิจวรรณ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ทั้ง 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิมไทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการเสกสัณฑ์ กิจวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทรงธรรม อาจารย์จินตนา อุชชิน และเพื่อนครูโรงเรียนวัดทรงธรรมที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน รวมทั้งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรมที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ เป็นกำลังใจและห่วงใยผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บุรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนชี้แนวทางที่ดี และมีคุณค่าตลอดมาจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ศรีประภา ชมเชย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของเนื้อหา.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	10
ความหมายของการกวดวิชา.....	12
ประวัติความเป็นมาของการเรียนกวดวิชา.....	13
สาเหตุของการกวดวิชา.....	15
ประเภทของการสอนกวดวิชา.....	18
ลักษณะการเรียนกวดวิชาที่ได้ผลดี.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	53
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	53
ความสำคัญของการวิจัย.....	53
ขอบเขตของการวิจัย.....	54
สมมติฐานของการวิจัย.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	56
อภิปรายผล.....	58
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	68
แบบสอบถาม.....	69
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	75
หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	77
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	80

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม จำแนกตามระดับชั้น.....	30
2 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชา/พิเศษ.....	38
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน.....	40
4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายข้อ.....	41
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา.....	43
6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายข้อ.....	45
7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลายโดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ.....	46
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	47
9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามระดับการศึกษา.....	48
10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามแผนการเรียน.....	49
11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามเกรดเฉลี่ย.....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม จำแนกตามประสบการณ์การเรียนกวดวิชา.....	51
13	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนกวดวิชา.....	52

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมายถึง “กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” (มาตรา 4 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) การจัดการศึกษายุคใหม่จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลา สถานที่ และรูปแบบวิธีการ ไม่ใช่เฉพาะการเรียนรู้ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่สามารถจัดการศึกษาให้ได้เรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ ระบบการศึกษาต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้เรียนรู้ตลอดเวลา การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้คนเป็นทรัพยากรที่มีค่า การศึกษาไม่ว่าจะเป็นในระบบโรงเรียนหรือนอกระบบโรงเรียนก็ตาม จะสามารถช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะความสามารถ เพื่อให้สามารถปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการแข่งขันในการประกอบอาชีพในอนาคต การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนามนุษย์ให้เจริญงอกงามทุกด้าน เช่น ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทักษะการคิด ค่านิยม คุณธรรม เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีมีประสิทธิภาพที่จะสร้างความเจริญให้แก่อนตนเอง สังคมและประเทศชาติ

✓ การศึกษาถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ถ้าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศได้รับการศึกษาก็จะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญก้าวหน้า สามารถพัฒนาประเทศให้มีความเจริญในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองก็คือ การศึกษานั้นเอง การศึกษามุ่งให้คนมีความรู้ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีคุณธรรม ประกอบสัมมาอาชีพ มีสุขภาพทางกายและจิตดี บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

การที่ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม จะต้องมีการปัจจัยที่เอื้ออำนวยหลายด้าน ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การมีประชากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ หรือมีคุณภาพจะต้องผ่านกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เรียกว่า การศึกษา

การศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการดำเนินชีวิต

การศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคน พัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมให้เจริญก้าวหน้าเป็นอารยชน และอารยประเทศ ด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ตลอดจนคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้งตนเอง และประเทศชาติ และยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชีวิตที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตไปในทางที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะผู้ที่มีการศึกษาสูงย่อมได้เปรียบและมีโอกาสที่จะมีอาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ดังนั้น การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรากฐานการดำรงชีวิตที่มั่นคงในอนาคตสามารถสร้างคนให้มีความรู้ มีความสามารถมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ จะเห็นว่าการศึกษาช่วยพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และอยู่ร่วมสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงควรที่จะส่งเสริมให้คนในประเทศได้รับการศึกษาให้มากที่สุดและสูงที่สุดด้วย การศึกษาจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตอีกประการหนึ่ง

คุณค่าของการศึกษาดังที่ได้กล่าวมา เป็นที่ประจักษ์เป็นอย่างดีแก่นักเรียนและผู้ปกครอง เป็นเหตุให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ต่างมุ่งหวังจะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพื่อเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต มีการทำงานที่มั่นคง แต่สภาพเศรษฐกิจและงบประมาณในการให้บริการทางการศึกษาของรัฐมีจำกัดรัฐจึงไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนได้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันได้ ซึ่งทำให้อโอกาสของความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับสูงมีน้อยลง ประกอบกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยปิด ซึ่งเป็นสถาบันที่ได้รับความนิยมและสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพได้มากมายหลายสาขาและยังเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน และยังเก็บอัตราค่าเล่าเรียนที่ถูกกว่าสถานศึกษาเอกชน ในแต่ละปีจึงมีนักเรียนสมัครเข้าสอบแข่งขันหรือสอบเอ็นทรานซ์เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวนมาก แต่สถาบันการศึกษาของรัฐมีความสามารถรับได้ในจำนวนจำกัดจึงทำให้เกิดการแข่งขันที่สูงเพื่อให้ได้ที่นั่งเรียนดังใจปรารถนา แม้ว่าจะได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิดขึ้นมา คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และมหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ก็ยังต้องการมุ่งที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ดังจะเห็นได้จากค่าสถิติการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยจากปีการศึกษา 2543 - 2547

(www.entrance.mid.mua.go.th/sumselstat.htm)

ค่าสถิติการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ปีการศึกษา 2543- 2547

ปีการศึกษา	ชื่อค่า	ค่า	หน่วย
2547	จำนวนผู้สมัคร	111,766	คน
	ผ่านการคัดเลือก	69,029	คน
	ผ่านการสัมภาษณ์	52,636	คน
2546	จำนวนผู้สมัคร	117,511	คน
	ผ่านการคัดเลือก	66,997	คน
	ผ่านการสัมภาษณ์	48,470	คน
2545	จำนวนผู้สมัคร	123,526	คน
	ผ่านการคัดเลือก	62,220	คน
	ผ่านการสัมภาษณ์	45,761	คน
2544	จำนวนผู้สมัคร	124,735	คน
	ผ่านการคัดเลือก	51,438	คน
	ผ่านการสัมภาษณ์	39,143	คน
2543	จำนวนผู้สมัคร	129,368	คน
	ผ่านการคัดเลือก	47,407	คน
	ผ่านการสัมภาษณ์	37,484	คน

ในภาวะปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ วิธีการดำเนินชีวิตมีการแข่งขันกันสูงมากนั้น เป็นผลให้การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเป็นสิ่งที่จำเป็น การเรียนเฉพาะในสถานศึกษาย่อมไม่เพียงพอต่อความต้องการของทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองที่จะต้องเตรียมตัว เตรียมบุตรหลานเพื่อการสอบแข่งขันเพื่อให้ได้ที่เรียนตามที่ตนปรารถนา ในปัจจุบันการเรียนกวดวิชาจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ไม่เฉพาะแต่การเรียนกวดวิชาเพื่อให้ได้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบคัดเลือกหรือสอบเอ็นทรานซ์เท่านั้น แต่ในระดับอื่น ๆ ผู้ปกครองและนักเรียนก็เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเรียนกวดวิชาหรือเรียนพิเศษ ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันโดยบางคนอาจจะเรียนเพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้น บางคนเรียนเพราะต้องการเรียนเสริมในสิ่งที่ตัวเองไม่เข้าใจ เหตุผลในการเลือกเรียนพิเศษจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นว่าอัตราการเรียนกวดวิชาหรือเรียนเสริมพิเศษมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี และมีการเรียนพิเศษในทุกระดับชั้น แม้กระทั่งระดับ

อนุบาลผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานสอบแข่งขันเข้าโรงเรียนที่มีชื่อได้ ก็จะทำให้เรียนพิเศษเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าเรียนต่อ ในระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมหาวิทยาลัย ที่ต้องเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ให้กับตนเอง เพื่อการสอบให้ได้คะแนนดียิ่งขึ้นในการจัดการศึกษาในปัจจุบันถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย ถึงปีละ 2 ครั้ง เพื่อลดความตึงเครียด โดยกำหนดการคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย โดยใช้ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการสอบคัดเลือกโดยพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนสะสม (GPA) ประกอบการพิจารณาโดยให้น้ำหนักเป็นร้อยละสิบ ซึ่งเปลี่ยนจากเดิมที่ให้ค่าน้ำหนัก (GPA) เพียงร้อยละห้า และยังกำหนดอีกว่าในปีต่อไปนี้เป็นร้อยละสิบห้า แล้วหลังจากนั้นเป็นระบบ Admission หรือระบบกลางการรับนิสิตใหม่ เพื่อแก้ปัญหาลดจำนวนการเรียนกวดวิชา แต่เมื่อมีการสอบบ่อยครั้งขึ้น ก็ยังทำให้มีการกวดวิชาเพิ่มมากขึ้น ระบบการวัดผลที่ต้องการให้นักเรียนมีระดับคะแนนสูง เพื่อให้ได้คะแนนเฉลี่ย (GPA) และลำดับของคะแนน (PR) ไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เหตุผลเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุให้มีการกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าการกวดวิชาจะดูมองในแง่ที่ไม่เหมาะสม เช่น เป็นการเพิ่มความเสียเปรียบในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนการที่นักเรียนเสียโอกาสที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และจริยธรรมไป เพราะต้องการเร่งรัดเพิ่มความรู้โดยการกวดวิชา แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการกวดวิชาก็เป็นระบบเสริมทำให้นักเรียนพัฒนาสมองตามศักยภาพที่แต่ละคนมีอยู่

ดังนั้นจะเห็นว่าการเรียนกวดวิชาหรือเรียนเสริมพิเศษกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาในปัจจุบัน นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจที่พอจะให้ลูกได้เรียนพิเศษหรือเรียนกวดวิชาได้นั้น จึงได้ให้การสนับสนุนบุตรหลานของตนให้ได้เรียนกวดวิชา โดยมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไปดังที่กล่าวมาแล้ว ว่าบางคนเรียนเพื่อต้องการความรู้เพิ่ม บางคนต้องการเรียนเสริมในเรื่องที่ยังไม่เข้าใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม ในด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม โดยจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสิทธิภาพการเรียนกวดวิชา/พิเศษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนจัดการเรียนการสอนกวดวิชาสำหรับโรงเรียนบรรณสอน (MPEC) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอนของอาจารย์โรงเรียนวัดทรงธรรมให้มีความเหมาะสมต่อความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น อันจะก่อให้เกิดผลดีในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรมที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ใน 3 ด้านคือ

- 1.1 ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา
- 1.2 ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา
- 1.3 ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนกวดวิชา หรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรมที่เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 32 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 37 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 45 คน รวมทั้งสิ้น 114 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

1. ชาย
2. หญิง

3.1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น

1. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1.3 แผนการเรียน แบ่งเป็น

1. แผนการเรียนวิทย์
2. แผนการเรียนศิลป์

3.1.4 เกณฑ์เฉลี่ย แบ่งเป็น

1. เกณฑ์เฉลี่ย ต่ำกว่า 3.00
2. เกณฑ์เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป

3.1.5 ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา/พิเศษ แบ่งเป็น

1. กำลังเรียน หรือเคยเรียนกวดวิชา/พิเศษ 1 วิชาใน 1 ภาคเรียน
2. กำลังเรียน หรือเคยเรียนกวดวิชา/พิเศษ 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน
3. กำลังเรียน หรือเคยเรียนกวดวิชา/พิเศษ 3 วิชาใน 1 ภาคเรียน

3.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ใน 3 ด้านคือ

2.1 ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา

2.2 ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา

2.3 ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเสริมพิเศษเฉพาะบางวิชา นอกเหนือเวลาเรียนปกติ โดยยึดเนื้อหาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นการเรียนเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายและจดจำง่ายขึ้นซึ่งอาจส่งผลทำให้ผลการเรียนดีขึ้น อาจเรียกว่า การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม การติว เป็นต้น

2. ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา หมายถึง การแสดงความรู้สึก ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา

2.1 ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา หมายถึง ความคิดเห็นต่อประโยชน์และความจำเป็นในการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนในปัจจุบัน

2.2 ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา หมายถึง สิ่ง que ผู้เรียนใช้ประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจเป็นเหตุผลทางวิชาการ คือ เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น มีความรู้เพิ่มมากขึ้น หรือ ด้านเหตุผลทางสังคม คือ เรียนตามเพื่อน หรือเรียนตามค่านิยมของการศึกษาในปัจจุบัน

2.3 ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านผลที่คิดว่าจะได้รับจากการเรียนกวดวิชาทั้งด้านบวกและด้านลบ

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5 และ 6 (สายสามัญ) เฉพาะที่กำลังเรียนกวดวิชา หรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชามาแล้วของโรงเรียนวัดทรงธรรม ทั้งแผนการเรียนวิทย์และแผนการเรียนศิลป์

4. แผนการเรียน หมายถึง สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ แผนการเรียนคณิต – วิทย์ แผนการเรียนอังกฤษ – คณิต แผนการเรียนอังกฤษ – สังคม แต่ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

4.1 แผนการเรียนวิทย์

4.2 แผนการเรียนศิลป์

5. ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา/พิเศษ หมายถึง จำนวนวิชาที่นักเรียนกำลังเรียนหรือผ่านการเรียนกวดวิชาในแต่ละภาคเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นดังนี้

5.1 กำลังเรียน หรือเคยเรียนกวดวิชา/พิเศษ 1 วิชาใน 1 ภาคเรียน หมายถึง นักเรียนเรียนกวดวิชาหรือเคยเรียนกวดวิชาเพียงวิชาเดียวใน 1 ภาคเรียน

5.2 กำลังเรียน หรือเคยเรียนกวดวิชา/พิเศษ 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน หมายถึง นักเรียนเรียนหรือเคยเรียนกวดวิชา 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน

5.3 กำลังเรียน หรือเคยเรียนกวดวิชา/พิเศษ 3 วิชาใน 1 ภาคเรียน หมายถึง นักเรียนเรียนกวดวิชาหรือเคยเรียนกวดวิชา 3 วิชา ใน 1 ภาคเรียน

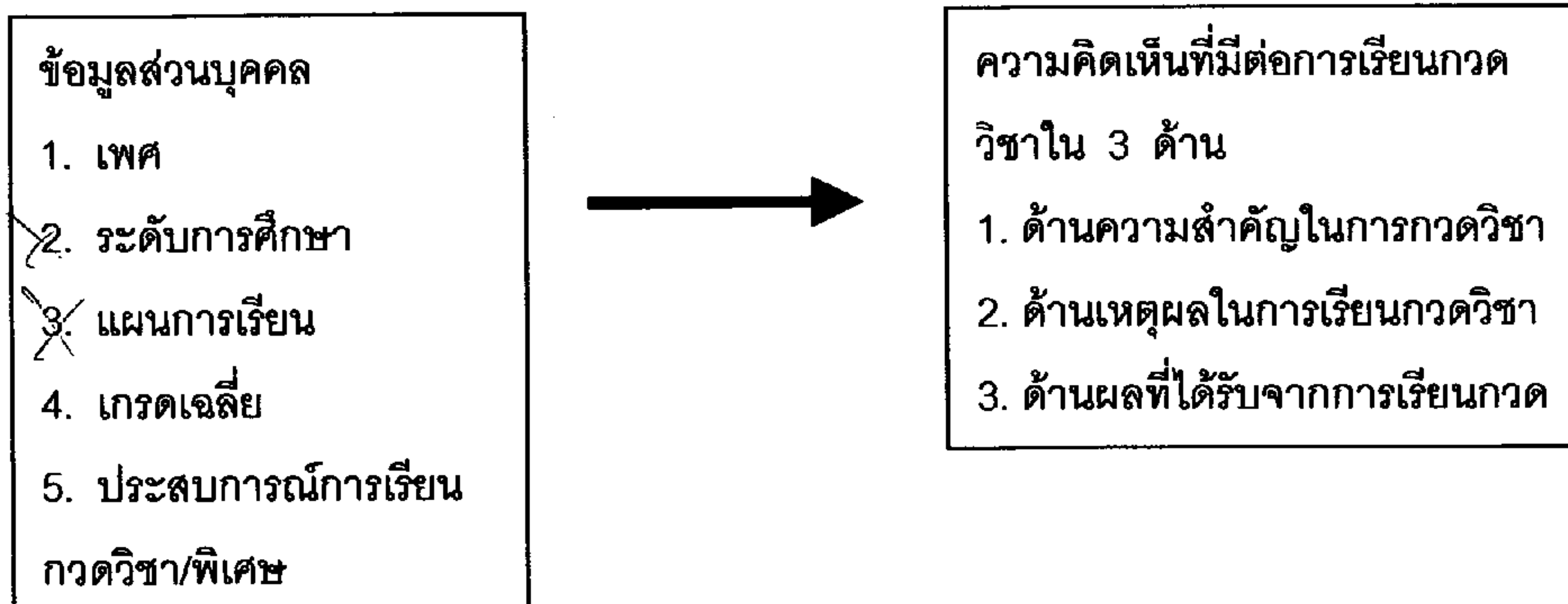
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบสหศึกษา ปีการศึกษา 2547 มีนักเรียนจำนวน 2,536 คน เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 15 ห้องเรียน แยกเป็นดังนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เปิดสอน แผนการเรียนวิทย์-คณิต 2 ห้องเรียน แผนการเรียนอังกฤษ-สังคม 2 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เปิดสอน แผนการเรียนวิทย์-คณิต 2 ห้องเรียน แผนการเรียนคณิต-อังกฤษ 1 ห้องเรียน แผนการเรียนอังกฤษ-สังคม 1 ห้องเรียน แผนการเรียนพาณิชยกรรม 1 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เปิดสอน แผนการเรียนวิทย์-คณิต 2 ห้องเรียน แผนการเรียนคณิต-อังกฤษ 1 ห้องเรียน แผนการเรียนอังกฤษ-สังคม 2 ห้องเรียน แผนการเรียนพาณิชยกรรม 1 ห้องเรียน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

องค์ประกอบและอิทธิพลของความคิดเห็น

2. เอกสารที่เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

ความหมายของการกวดวิชา

ประวัติความเป็นมาของการเรียนกวดวิชา

สาเหตุของการเรียนกวดวิชา

ประเภทของการสอนกวดวิชา

ลักษณะการเรียนกวดวิชาที่ได้ผลดี

ลักษณะโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนสอนพิเศษ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนกวดวิชา

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

✓ ปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545 : 6) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกของบุคคลโดยการพูด การเขียน หรือการแสดงออกทางความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งหรือต่อเหตุการณ์ เป็นการสะท้อนความในใจ ความคิด ความเชื่อของผู้นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ หรืออาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ และความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

✓ โชติรส โสมนรินทร์ (2546 : 10) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงความรู้สึก ความเชื่อของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่งนี้อาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือสถานการณ์ ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ จากการใช้สติ ปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นซึ่งอาจเป็นการพูดหรือเขียน อาจถูกต้องและได้รับการยอมรับหรือไม่ก็ได้ ความคิดเห็นจึงไม่ถาวร และมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา สถานการณ์ หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นมา

สุทธิศักดิ์ จิตพิมลมาศ (2545 : 12-13) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิด และทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา ก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออกมา การแสดงความคิดเห็นอาจจะเป็นไปทางเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยในสิ่งนั้นก็ได้และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดต่าง ๆ นั้น ประกอบด้วยสิ่งสำคัญ ๆ คือ ภูมิหลัง ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

พันตำรวจโทอมรนต์ มาลัย (2546 : 13-14) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล การเลี้ยงดู พื้นความรู้ ประสบการณ์การทำงาน และการติดต่อระหว่างบุคคลอื่น เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้แต่ละบุคคลมีความคิดเห็นเป็นของตนเองซึ่งอาจสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผู้อื่น สถานการณ์ที่แตกต่างออกไปของแต่ละบุคคล ย่อมมีผลกระทบต่อความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ความคิดเห็นของบุคคลต่อสถานการณ์หนึ่ง อาจเปลี่ยนแปลงไปโดยปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม และเวลา ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลจะส่งผลต่อการประเมินสถานการณ์ของบุคคลนั้น ๆ และการแสดงออกต่อเหตุการณ์นั้น ความคิดเห็นจึงเปรียบเสมือนความเชื่อ ความนึกคิดของแต่ละบุคคลซึ่งมีขอบข่ายกว้างกว่าความรู้ เนื่องจากความรู้เกิดจากการศึกษาค้นคว้า แต่ความคิดเห็นเกิดจากประสบการณ์ในทุก ๆ ด้านของแต่ละบุคคล โดยอาจมีภาวะเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนา

เมื่อเวลาผ่านไป หรือบุคคลนั้นมีประสบการณ์ในชีวิตมากขึ้น นอกจากนี้ความคิดเห็นยังอาจไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยหลักฐาน หากแต่เป็นการนำประสบการณ์ที่มีอยู่มาใช้อ้างอิง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อ การตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากความรู้ ประสบการณ์ สติปัญญา และสภาพแวดล้อมส่งผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง ซึ่งอาจเป็นในทางลบหรือทางบวก

องค์ประกอบและอิทธิพลของความคิดเห็น

ทัศนีย์ ศรีธาร (2544 : 14) นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ดังนี้

เคนเดอร์ (Kendler. 1974 : 671) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความพร้อมของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมที่สนับสนุน หรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง ต่อบุคคล สถาบัน หรือแนวคิดบางอย่าง

เซฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง จิตลักษณะประเภทหนึ่งที่มีความโน้มเอียง หรือความรู้สึกที่ตอบสนองไปในทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออาจกล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ รวมทั้งความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถวัดได้ในรูปของการแสดงออก

ฟิชเบนและอะเซน (Fisnbein and Ajzen. 1975 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นจิตลักษณะอย่างหนึ่ง ที่เกิดจากการเรียนรู้ในการที่จะตอบสนองลักษณะที่จะชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โรคิช (Rodeach. 1972 : 112) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่า สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล หรือสภาวะการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความเห็นบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการคิดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วน บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใด อย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใด อย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจนแสดงว่า มีความคิดเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็น

ธีระพร อุวรรณโณ (2529 : 51-54) กล่าวว่า อิทธิพลที่มีต่อความเห็นมี ดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังจะมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดออกมา ในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งที่ไม่ดี หรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู และเพื่อน ก็มีอิทธิพลต่อความเห็น

3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวนักจิตวิทยาสกุล ด้านจิตวิเคราะห์ เน้นเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคคล รวมทั้งการพัฒนาความเห็นของบุคคลด้วย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง และกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน

4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่พยายามเปลี่ยนความเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องให้เข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

2. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

ความหมายของการกวดวิชา

วชิรา สุขบรรเทิง (2545 : 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าสถาบันการศึกษา การเรียนเพื่อเรียนล่วงหน้าจากที่นักเรียนเรียนอยู่ในโรงเรียนปกติ เพื่อที่จะได้สามารถเข้าใจบทเรียนต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และเป็น

การเรียนรู้เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาก่อนแล้วจากโรงเรียนปกติที่นักเรียนศึกษาอยู่ซึ่งจะช่วยทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

✓ รัชชัย บุญมี (2540 : 7) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนบางวิชา ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนปกติ การเรียนในที่นี้มีใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมดที่ได้ศึกษาไปแล้วซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีวัตถุประสงค์ในการเรียนแตกต่างกันไป ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเรียนพิเศษ

ชนนา จักรอารี (www.thaiedresearch.org/result/info2.php?id=5799) ให้ความหมายไว้ว่า การกวดวิชา หมายถึง การเข้าเรียนพิเศษนอกเวลาเรียนปกติโดยผู้สอนอาจเป็นครู – อาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบันกวดวิชา จุดมุ่งหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยเรียนไม่ต่ำกว่า 4 เดือน

ประทีป ชูหมื่นไวย (อ้างจากวารสารศึกษาศาสตร์ 2538 : 44) กล่าวว่า การกวดวิชา คือ การเรียนที่จัดช่วงเวลาได้ต่างหากจากการสอนปกติ เช่น ช่วงเวลาเย็น วันหยุดราชการ หรือช่วงปิดภาคเรียน โดยผู้สอนทบทวนความรู้จากที่เรียนมาจากโรงเรียนปกติพร้อมทั้งเทคนิคการทำข้อสอบเข้าเรียนต่อให้ได้รวดเร็ว

จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (www.thaiedresearch.org/result/info2.php?id=2493) กล่าวว่า การกวดวิชาหมายถึง การเรียนบางวิชานอกเหนือที่ทางโรงเรียนจัดเรียนตามปกติ เพื่อมุ่งหวังให้ผลการเรียนดีขึ้นหรือพัฒนาขึ้น

✓ บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด (2543 : 38) กล่าวว่า สาเหตุของการมาเรียนกวดวิชาพบว่า มีหลากหลายตั้งแต่ต้องการเรียนรู้จริง ๆ เพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาให้มากขึ้นกว่าเรียนในระบบ ตลอดจนต้องการที่จะรู้แนวและหลักในการทำข้อสอบเพื่อสอบเข้าเรียนในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะการสอบเอนทรานซ์

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนบางวิชานอกเหนือเวลาเรียนปกติซึ่งเป็นการเรียนพิเศษ การเรียนเสริม และการเรียนเร่งรัด เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น เข้าใจมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนดีขึ้น

ประวัติความเป็นมาของการเรียนกวดวิชา

จากการศึกษาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาทำให้ทราบว่า การเรียนกวดวิชาเริ่มต้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยชาวจีนที่มีฐานะดีนิยมจ้างครูมาสอนภาษาจีนที่บ้านให้แก่บุตรหลานก่อนที่จะส่งไปศึกษาต่อ ณ ประเทศจีน นอกจากนี้ ดวงเดือน พิศาลบุตร (2520 : 2)

ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนของลูกชาวจีน จะมีการจ้างครูมาสอนที่บ้านเดือนละ 8 ดอลลาร์ จึงนับได้ว่าการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคคลนี้ เป็นจุดกำเนิดของการสอนพิเศษในปัจจุบัน

ในปี 2479 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2479 แต่ยังไม่มีการกำหนดประเภทของโรงเรียนกวดวิชาได้ จนกระทั่ง พ.ศ. 2497 โรงเรียนกวดวิชาได้รับการกำหนดให้มีการจัดตั้งอย่างเต็มรูปแบบ โดยจัดให้เป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษ ซึ่งมี 7 ลักษณะได้แก่ โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนสงเคราะห์คนพิการ โรงเรียนศิลปศึกษา โรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนส่งคำสอน และโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2512 กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชาไม่มีความจำเป็นทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง และมีโรงเรียนกวดวิชาจำนวนมากพอแล้ว จึงมีนโยบายไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาเพิ่ม โดยประกาศไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาขึ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้มีการซื้อ ขาย หรือโอนกิจการให้บุคคลอื่น ยกเว้นทายาทโดยชอบธรรมตามกฎหมาย ไม่อนุญาตขยายอาคาร บริเวณ และชั้นเรียนเพิ่ม ไม่อนุญาตให้มีการย้ายสถานที่ อาคารเรียน ไม่อนุญาตให้มีการดำเนินกิจการต่อไป เมื่อโรงเรียนถูกเจ้าของที่ดินเรียกคืนหรือโรงเรียนเกิดเพลิงไหม้ รวมถึงการไม่อนุญาตให้มีการเพิ่มนักเรียนและสาขาเพิ่มขึ้น แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายในการจำกัดโรงเรียนกวดวิชาก็ตาม แต่ในสภาพความต้องการทางสังคมได้มีการเรียกร้องให้ทบทวนเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาถึง 4 ครั้ง ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้เสนอให้มีการทบทวนนโยบายอีกครั้ง และในครั้งนี้นี้กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติหลักการให้มีการเปิดโรงเรียนกวดวิชาและมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่รัดกุม เช่น ห้ามจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาในโรงเรียนสายสามัญทุกระดับชั้น ผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นครูใหญ่ในโรงเรียนกวดวิชาต้องมี วุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา หากจบปริญญาตรีสาขาอื่น ต้องศึกษาวิชาทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า 16 หน่วยกิต และต้องมีประสบการณ์เป็นครูมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี เป็นต้น ทำให้โรงเรียนกวดวิชา มีคุณภาพดีขึ้น ทั้งในด้านการแข่งขันทางวิชาการ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งบุคลากรที่ทำการสอนด้วย

วชิรา สุขบรรเทิง (2545 : 4) โรงเรียนกวดวิชา เป็นธุรกิจที่จัดตั้งเพื่อรองรับการแข่งขันทางการศึกษาโดยเฉพาะทำการสอนให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษา นอกเหนือจากเวลาเรียนปกติ ได้แก่

1. การสอนล่วงหน้าจากการเรียนปัจจุบัน เป็นการสอนในวิชาต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่นักเรียน นักศึกษาได้เรียนจากสถาบันของตน แต่จะเป็นการสอนบทเรียนต่าง ๆ ล่วงหน้าเพื่อให้ นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้ก่อนที่ทำการศึกษาจริงจากโรงเรียน

2. การสอนทบทวนจากการเรียนปัจจุบัน เป็นเพียงการสอนในวิชาต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่นักเรียน นักศึกษาได้เรียนจากสถาบันของตน แต่จะเป็นการทบทวนในบทเรียนต่าง ๆ ที่นักเรียน นักศึกษาได้เรียนมาแล้ว

3. การสอน เพื่อสอบเข้าในสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ เป็นการสอนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนและสอนในวิชาต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการสอบเพื่อเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ โดยปกติจะเป็นการเรียนเพื่อการสอบ เมื่อต้องการเปลี่ยนระดับการศึกษา เช่น

3.1 กวดวิชาเพื่อสอบเข้า ป. 1

3.2 กวดวิชาเพื่อสอบเข้า ม. 1

3.3 กวดวิชาเพื่อสอบเข้า ม. 4

3.4 กวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาส่วนใหญ่ที่โรงเรียนกวดวิชาเปิดสอน ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาสังคม วิชาภาษาไทย เป็นต้น

ปัจจุบันธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นอย่างมาก เนื่องจากทั้งนักเรียนและผู้ปกครองต่างให้ความสนใจและคิดว่าถ้านักเรียนเข้าเรียนกวดวิชาแล้วจะได้เพิ่มพูนความรู้และได้สร้างโอกาสที่ดี มีความสามารถในการอนาคต ดังนั้นแนวโน้มของธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาจึงเกิดขึ้นมากในปัจจุบันและยังมีธุรกิจกวดวิชาแอบแฝงเกิดขึ้นมากเช่น ตัวอย่าง การสอนพิเศษที่บ้านอาจารย์ การสอนพิเศษหลังเวลาเรียน เป็นต้น

สาเหตุของการกวดวิชา

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 39-41) กล่าวว่าว่าการกวดวิชาเกิดจากเหตุผลหลายประการ คือ

1. รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาระดับสูงให้แก่คนได้ทั่วถึง ทำให้ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงส่วนหนึ่ง พยายามขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ ผลที่ตามมาก็คือ ต้องการกวดวิชา

2. เหตุผลทางวิชาการ คือ ต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง หรือเรียนเพิ่มเติมเพื่อทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป จะได้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น หรือเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรเพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

3. เหตุผลทางสติปัญญา เนื่องจากบุคคลแต่ละคนมีสติปัญญาที่แตกต่างกัน จึงทำให้การเรียนรู้ หรือการรับเนื้อหาวิชาได้มากน้อยต่างกันในเวลาเท่า ๆ กัน ทำให้ต้องเรียนกวดวิชาเพื่อจะได้เรียนทันผู้อื่น

4. เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน คือ ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควร ไม่คำนึงถึงนักเรียนที่เรียนอ่อน และหลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการสอบเข้าสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการจะศึกษาต่อไป ทำให้ต้องไปเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม

5. เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมาก โดยเฉพาะการสอบเข้าสถานศึกษา และการสอบเข้าทำงาน ประกอบกับค่านิยมของสังคมที่ยกย่องคนเก่งจึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้สูงสุด โดยเฉพาะผู้ปกครอง หรือบิดามารดา จะแนะนำเกมบังคับ ให้บุตรหลานไปเรียนกวดวิชาเพื่อการสอบแข่งขัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) กล่าวว่า มืองค์ประกอบหลายประการทั้งด้านวิชาการ จิตวิทยา และสังคม ปัจจัยสำคัญ คือ ปัญหาของระบบการศึกษาไทยและค่านิยมของสังคมไทยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระบบการศึกษาไทย

1.1 ระบบการรับเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ เช่น ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเน้นการสอน มีหลายสาเหตุ ได้แก่

- ระบบการศึกษาของไทยจะมีรูปแบบที่วางไว้ค่อนข้างตายตัว คือ เมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วทุกคนจะมุ่งเข้ามหาวิทยาลัยปี

- การสอบเข้ามหาวิทยาลัยปัจจุบันมีการสอบ 2 ครั้ง รวมทั้งการใช้ระบบโควตา ทำให้นักเรียนหรือครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตรทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลและหาสถานที่กวดวิชา

- การที่อนุญาตให้เด็กสามารถใช้วุฒิสอบเทียบ กศน. มาสมัครสอบเอ็นทรานซ์ได้ ทำให้นักเรียนไปกวดวิชามากขึ้น ถึงระบบนี้จะยอมผ่อนผันให้อีก 1 ปี

1.2 ระบบการวัดผล

- ระบบการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

- เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ประเมินความสามารถด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนทำให้นักเรียนมุ่งเรียนกวดวิชาให้คะแนนสูงขึ้นเพื่อนำคะแนนเฉลี่ย (GPA) และลำดับที่ของคะแนน (PR) ไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.3 ระบบการเรียนการสอน

- การเรียนการสอนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับระบบการเข้าต่อในระดับ

มหาวิทยาลัย

- การสอนในโรงเรียนมุ่งเน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมากเกินไป ทำให้นักเรียนคิดว่าตนเองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเรียนรู้วิชาในมหาวิทยาลัยได้เต็มที่ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น และต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชา

- สัดส่วนครูต่อนักเรียนในสภาพปัจจุบัน คือ ครู 1 คน ต่อนักเรียน 40/50 และครูต้องสอนหลายห้อง โอกาสที่เด็กจะเข้าไปปรึกษาโดยตรงจะมีน้อยมาก

- การเรียนในโรงเรียนจะได้ความรู้ตามหลักสูตรที่เรียน แต่การเรียนกวดวิชาจะสอนเน้นเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

1.4 ครู

- ครู / อาจารย์ ในโรงเรียนมักมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาพัฒนาการเรียนการสอน หรือดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- โรงเรียนกวดวิชาจะคัดเลือกครูที่มีคุณภาพมาสอน ซึ่งครูเหล่านี้จะรับผิดชอบงานสอนอย่างเดียวทำให้มีเวลาค้นคว้าเตรียมการสอน

1.5 คุณภาพของสถานศึกษา

- มีความแตกต่างระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก โรงเรียนรัฐบาล และเอกชน ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองเกรงว่าจะเสียเวลาจึงกวดวิชาเพิ่มเติม

- ชื่อเสียงและค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยของรัฐนอกจากจะเป็นค่านิยมที่กว้างขวางแล้วค่าใช้จ่ายของรัฐจะต่ำกว่า

- ระบบการประเมินผลของโรงเรียนไม่มีมาตรฐานในการให้ GPA และ PR ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการใช้ GPA และ PR ทำให้เกรดสูงขึ้น

2. ค่านิยมของสังคมไทยในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ทำให้มีการแข่งขัน เช่น เรียนตามเพื่อน ๆ และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ว่าสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้ามหาวิทยาลัยได้อีกทั้งความเชื่อต่อสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง และคาดหวังให้บุตรหลานเป็นคนเก่งได้เข้าเรียนในสถาบันที่ดีมีชื่อเสียง จึงส่งเสริมให้กวดวิชาเป็นส่วนใหญ่

จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (www.thaidresearch.org/result/igto2.php?id :2547) กล่าวสาเหตุการกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์มี

เหตุผลด้านส่วนตัว เพราะต้องการความรู้เพิ่มเติม และผู้สอนให้เทคนิคและวิธีการให้เข้าใจง่าย สอนเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

สุรณีย์ แสงเพ็ญ (2544 : 15) ได้ให้ข้อคิดว่า สาเหตุที่ส่งลูกเข้าเรียนกวดวิชาเพื่อจะได้ เคล็ดลับในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพราะการเรียนในโรงเรียนจะสอนเนื้อหาที่เป็นความรู้เสริม สมองให้เด็กฉลาดขึ้น รู้ละเอียดและลึกในเรื่องต่าง ๆ มีเทคนิคพิเศษที่จะสอนให้เด็กเข้าใจและรู้ เคล็ดลับที่จะเรียนให้ได้

สมพงษ์ จิตระดับ (2544 : 16) เสนอว่าแนวคิดการเรียนกวดวิชาเป็นค่านิยมถ้าไม่เรียน ถือว่าผิดปกติ นักเรียนจำเป็นต้องคำนึงถึงผลของการเรียนกวดวิชา คือ

1. ให้เกิดความเข้าใจในตัวเองว่าสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ถ้าไม่เรียนจะไม่มี ความมั่นใจ
2. เชื่อมั่นว่า โรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี มีเคล็ดลับเรียนอย่างสนุกสนานเป็นกันเองวิธี การคิดเร็ว

3. นักเรียนอยากได้คะแนนเพิ่มขึ้น

จากสาเหตุเรียนกวดวิชาที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชาเป็นการเรียนเพื่อให้มี ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ต้องการ อาจมีสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเรียนกวดวิชาหลายประการ คือ

1. เหตุผลทางวิชาการ คือนักเรียนต้องการแก้ไขจุดอ่อนของการเรียนเพื่อให้ทันเพื่อน หรือต้องการเพิ่มเนื้อหาความรู้ให้มากขึ้น
2. เหตุผลทางสติปัญญา เนื่องจากผู้เรียนจะมีสติปัญญาที่แตกต่างกัน วิธีการเรียนรู้แตกต่างกัน การรับรู้ต่างกันจึงทำให้ต้องการเรียนเพิ่มเติมในวิชาที่ไม่ถนัด
3. เหตุผลที่เกี่ยวกับหลักสูตร จุดประสงค์ในการเรียน ตั้งไว้สูงเกินไปทำให้นักเรียนไม่ ประสบผลสำเร็จในการเรียนและหลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของ สถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการศึกษาในระบบสูงต่อไป
4. เหตุผลทางสังคม ด้วยสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก ค่านิยมที่จะต้องเข้า ศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงจึงทำให้เกิดการกวดวิชาเพื่อการแข่งขันในการสอบ

ประเภทของการสอนกวดวิชา

เปรมฤดี มหาภาสกร (2532 : 35) ได้กล่าวถึงประเภทของการสอนกวดวิชาว่า แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การสอนเพื่อซ่อม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียน การเรียนปรับพื้นฐานความรู้ทางวิชาการหรือความพร้อม สามารถเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ในชั้นเรียนปกติ และการแก้ไขความรู้ความเข้าใจเดิมของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนมีความรู้คลาดเคลื่อน

2. การสอนเพื่อเสริม เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตามความสามารถอย่างเต็มที่ โดยอาจจัดการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหาล่วงหน้า เนื้อหาที่มากกว่าเนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียนไปแล้ว โดยมีการเพิ่มเนื้อหาเข้าไปในหลักสูตรปกติ และเป็นการสอนเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนถนัดและสนใจเป็นพิเศษเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน

3. การสอนเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียน เป็นการสอนเพื่อการเสริมทักษะที่ไม่สามารถทำในชั้นเรียนปกติได้ เพราะทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตรเนื่องจากเนื้อหาที่ต้องเรียนมีมากจึงต้องเพิ่มเวลาเรียน โดยจัดสอนนอกเวลาเรียนปกติเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเป็นส่วนตัวที่จัดขึ้นโดยครูหรือเพื่อนร่วมชั้น นิยมเรียกกันว่า “การสอนแบบตัว”

วชิรา สุขบรรณเทิง (2546 : 16) ประเภทของการเรียนกวดวิชา ในปัจจุบันแบ่งได้

2 ประเภทคือ

1. การได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

1.1 โรงเรียนกวดวิชาที่ไม่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่จัดตั้งขึ้นโดยที่ผู้จัดตั้งหรือผู้ประกอบการมิได้ยื่นขออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะแอบแฝงและใช้เงินทุนไม่มากนัก เช่น การเปิดสอนตามบ้านเรือน การรับสอนพิเศษตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีผู้ประกอบการบางรายที่เปิดเป็นธุรกิจกวดวิชาขนาดใหญ่โดยไม่ได้รับการอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งก็มีจำนวนมาก ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แต่ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่มักอยู่ในระหว่างการขออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือกล่าวคือทำการเปิดสอนไปก่อนแล้วจึงติดต่อดำเนินเรื่องขออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ จึงทำให้โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้ไม่สามารถใช้ชื่อขึ้นต้นว่า “โรงเรียน” ได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเลี่ยงการใช้ชื่อว่า “สถาบัน” แทน นอกจากนั้นโรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้ไม่สามารถที่จะออกใบรับรองการสำเร็จหลักสูตรให้แก่นักเรียนได้

1.2 โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่จัดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องทำการยื่นขอจัดตั้งโรงเรียน จากสำนักงานศึกษาธิการอำเภอต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ โรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้มักเป็นธุรกิจ

ที่ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูงกว่าโรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องจัดการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรให้ถูกต้องตามที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการจะสามารถใช้ ชื่อขึ้นต้นว่า “โรงเรียน” ได้ และสามารถติดป้ายคำว่า “โดยการควบคุมจากกระทรวงศึกษาธิการ” ตลอดจนการออกหนังสือรับรองการสำเร็จหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึง มาตรฐานของโรงเรียน ดังนั้นในภาวะการแข่งขันของธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้โรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับใบอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของโรงเรียนและเพื่อการแข่งขันในธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา

2. ระดับชั้นเรียนของการกวดวิชา

2.1 โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันมีอยู่จำนวนมาก โดยโรงเรียน กวดวิชาในลักษณะนี้จะทำการกวดวิชาในระดับตั้งแต่ ม. 1 ถึง ม. 6

2.2 โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะระดับประถมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มักเป็นการกวดวิชาใน ลักษณะของการเรียนทบทวนและเรียนล่วงหน้าเป็นส่วนใหญ่ และมีลักษณะของการกวดวิชาเพื่อ สอบเข้า ม. 1 อยู่บ้างสำหรับกรณีนักเรียนในระดับชั้น ป. 6

2.3 โรงเรียนกวดวิชาทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้ เป็นโรงเรียนในลักษณะของทั้ง 2 ข้อข้างต้น รวมกัน คือ เป็นโรงเรียนที่เปิดกวดวิชาทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาโรงเรียน กวดวิชาในลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาขนาดใหญ่ เนื่องจากต้องใช้พื้นที่ อุปกรณ์ และบุคลากรเป็นจำนวนมาก (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ : 2533)

/บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด (2544 : 37) กล่าวว่า ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนเป็นรายวิชาเสริมจากบทเรียน รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาทางด้านภาษา และโรงเรียนสอนทางด้านคอมพิวเตอร์ ตามลำดับ ส่วน โรงเรียนที่สอนเสริมทางด้านวิชาชีพส่วนใหญ่จะเป็นทางด้านการสอนตัดเย็บเสื้อผ้า พิมพ์ดีด ช่างเสริมสวย ช่างเทคนิค เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าโรงเรียนที่สอนทางด้านดนตรีก็เข้ามามี บทบาทและมีเป็นจำนวนมากเช่นกัน เนื่องจากการสอบเข้าเรียนต่อในระดับประถมหรือมัธยม ในปัจจุบันบางโรงเรียนจำเป็นต้องมีการแสดงความสามารถพิเศษเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ พิจารณาคัดเลือกด้วย

ลักษณะการเรียนรู้กวดวิชาที่ได้ผลดี

สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2530 : 43 - 47) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้กวดวิชาที่ได้ผลดีนั้น จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. การตั้งเป้าหมายของผู้เรียนกวดวิชานั้นต้องไม่คาดหวังสูงเกินไปนัก ผู้เรียนต้องรู้จักตนเอง รู้จักประมาณความสามารถของตนแล้วพยายามขึ้นเรื่อย ๆ ก็อาจจะสมหวังในสิ่งที่มุ่งหวัง
2. วิธีของการเรียนรู้กวดวิชาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนเองต้องการเรียนกวดวิชาแบบใด เช่น เรียนซ่อมหรือเรียนเสริม หรือเรียนปรับสภาพ เป็นต้น เพื่อให้รู้แน่ชัดว่าตนจะต้องเรียนอะไร จะได้เรียนได้ถูกต้อง การไม่รู้ว่าตนกำลังเรียนเพื่ออะไรจะทำให้ทิศทางการเรียนไม่แน่นอน ซึ่งมีผลเสียต่อการเรียนได้มาก เพราะทำให้การเรียนไร้จุดหมายที่แน่นอน
3. การสอนของครูเป็นกระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งสื่อการสอนต่าง ๆ ตามสภาพความสัมพันธ์ที่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า Tyler Loop (ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และหลักสูตร) ดังนั้น การสอนของครูจึงมีความสำคัญมากอย่างหนึ่งและอาจกล่าวได้ว่าสำคัญมากที่สุดสำหรับการสอน เพราะว่าสอนแบบนี้แตกต่างจากการสอนประจำในห้องเรียนมาก กล่าวคือ ผู้สอนต้องให้ความสำคัญในเรื่องความแตกต่างของแต่ละบุคคล เอาใจใส่ให้ความรัก และความห่วงใยเป็นรายบุคคล เพราะบุคคลเหล่านี้บางคนเป็นผู้มีปัญหาทั้งทางวิชาการและจิตใจ และเนื่องจากลักษณะกลุ่มผู้เรียนจะมีความหลากหลายเป็น กลุ่มวิวิธพันธ์ หรือ (Heterogeneous Group) มากกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ ถ้าผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้ในห้องเรียนมาสอนกวดวิชา ผลที่เกิดกับผู้เรียน ก็คงเหมือนเดิมคือ รู้เท่าเดิมหรือไม่รู้เท่าเดิมนั่นเอง
4. ปัจจัยอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนปกติทั่วไปตามหลักสูตรต่าง ๆ คือกลุ่มผู้เรียนมีขนาดใหญ่เกินไป กล่าวคือ ในชั้นเรียนมีผู้เรียนมากกว่า 30 คนขึ้นไป ทำให้กลุ่มผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก การให้ความสนใจของครูไม่ทั่วถึง สำหรับการเรียนการสอนกวดวิชาก็เหมือนกัน ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่มากเท่าใด โอกาสที่จะเรียนได้ประสบความสำเร็จยังมีน้อยมากเท่านั้น แม้ว่าผู้สอนจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างใดมาช่วยก็ตาม เช่น เครื่องฉายภาพ ข้ามสรีระ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีโอ เครื่องขยายเสียง หรือแม้แต่เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ และห้องปฏิบัติการก็ตามเพราะว่านวัตกรรมทางการเรียนการสอนเหล่านั้นขาดความรักความอบอุ่น และความเห็นอกเห็นใจเฉพาะครูและอาจารย์เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นจึงจะใช้อุปกรณ์มาใช้สอนแทนครูและอาจารย์ไม่ได้ตลอดไป (สุพัฒน์ สุกมลสันต์. 2530 : 45)

5. แม้ว่าอุปกรณ์และตำราเรียนที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาจะไม่สำคัญเท่ากับครูผู้สอนก็ตามแต่ก็มีความจำเป็นต้องใช้อยู่มาก ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดทำขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาในแต่ละแบบ เช่น ถ้าเป็นการสอนซ่อม ตำราเรียนจะต้องทำให้ง่ายกว่า และละเอียดกว่าตำราเรียนปกติ แต่ถ้าเป็นการสอนเสริม ตำราเรียนต้องมีความยากง่ายไม่น้อยกว่าตำราเรียนปกติ และต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น หรือถ้าเป็นตำราเรียนเพื่อสอนเร่งจะต้องมีเนื้อหาของหลักสูตรที่สูงกว่าปกติ ถ้าหากการเรียนกวดวิชายังใช้ตำราเดิมที่ผู้เรียนใช้เป็นประจำในห้องเรียน และครูนำมาสอนอีก ผลที่ได้รับจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก ส่วนอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ นั้นมีความจำเป็นมากที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนรู้ได้ อุปกรณ์ควรเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และแตกต่างจากที่เคยใช้ในห้องเรียนปกติ โดยเฉพาะการเรียนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ และเป็นการเรียนแบบการสอนซ่อมเพราะธรรมชาติของผู้เรียนส่วนมากจะเป็นผู้ที่เรียนอ่อน การนำอุปกรณ์การสอนที่เคยใช้มาใช้อีกครั้งจะไม่ทำให้เกิดผลดีเท่าที่ควร เพราะอุปกรณ์สำหรับผู้เรียนนี้ ใช้เพื่อเร้าหรือกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจอยู่เสมอ

6. ความตั้งใจและความสนใจของผู้เรียนและผู้สอน ถ้าผู้เรียนพิเศษเพราะความจำเป็นในบางอย่าง เช่น อาจถูกผู้ปกครองบังคับให้เรียน หรือเรียนตามแพ้นของเพื่อนทำให้ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมีไม่มาก หรือมีมากแต่ไม่นานพอ ทำให้การเรียนไม่ได้ผลดีในส่วน of ครูอาจารย์บางท่านสอนพิเศษเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น สอนเพราะสภาพเศรษฐกิจบีบบังคับหรือได้รับการร้องขอจากผู้เรียนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น บางครั้งมีความตั้งใจและสนใจทำการสอนจริง แต่ว่าสอนมากชั่วโมงยอมทำให้ความตั้งใจ และความสนใจจริงที่จะทำการสอนลดหย่อนลงสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนกวดวิชาด้วยอย่างมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชาที่ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนต้องตั้งเป้าหมายหรือคาดหวังไม่สูงเกินไป รู้จักเลือกเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อนักเรียนแต่ละคนโดยให้ความรักและความห่วงใย จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือห้องเรียนต้องไม่ใหญ่เกินไป ตำราเรียนจะต้องผลิตขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนแต่ละแบบ อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับนักเรียนแต่ต้องเป็นอุปกรณ์ที่แตกต่างจากที่เคยใช้ในห้องเรียนปกติ และความตั้งใจของผู้เรียนและครูผู้สอนพิเศษเป็นปัจจัยที่ทำให้การเรียนพิเศษได้ผลดี

ลักษณะโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนสอนพิเศษ

บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด (2543 : 36) กล่าวว่า โรงเรียนกวดวิชา และโรงเรียนสอนพิเศษมีความหลากหลายดังนี้

1. โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนเป็นรายวิชาเสริมจากบทเรียน โดยวิชาที่นิยมในการเรียนเสริมเพิ่มเติม ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีววิทยา เป็นต้น
2. โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการกวดวิชาเพื่อเข้าศึกษาเฉพาะทาง เช่น ตำรวจ เตรียมทหาร พยาบาล เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาต่อในต่างประเทศอีกด้วย
3. โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมเข้าทำงาน โดยเฉพาะข้าราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ
4. โรงเรียนกวดวิชาทางด้านภาษาโดยเฉพาะ โดยภาษาที่ได้รับความนิยมเรียนมากเป็นพิเศษ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน เยอรมัน เป็นต้น
5. โรงเรียนสอนทักษะความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทางด้านคอมพิวเตอร์ เสริมทักษะทางด้านความจำ และคิดเลขเร็ว เช่น จินตคณิต และ Kumon เป็นต้น
6. โรงเรียนสอนพิเศษในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ เช่น การบริหารจัดการ การบัญชี กฎหมาย ช่างเทคนิค เสริมสวย ตัดเสื้อ ซักปิ้ง ทำอาหาร และขนม มัคคุเทศก์ คนตรีซึ่งมีทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำเป็นต้องเรียนกวดวิชานั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสามประการดังนี้

1. ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง

1.1 การวางจุดมุ่งหมายการเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะทุกคนต่างวางเป้าหมายของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว และมั่นใจว่าการมีโอกาสดำเนินการเรียนในมหาวิทยาลัยจะนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิตการศึกษา จึงพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองมีโอกาสชนะคู่ต่อสู้ในสนามสอบแข่งขัน

1.2 การเลือกคณะ/สาขาวิชา ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การเลือกคณะหรือสาขาวิชาที่อยู่ในความนิยมของสังคม และมีสัดส่วนการแข่งขันที่สูงมาก เช่น คณะแพทยศาสตร์

วิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์หรือคณะวิทยาศาสตร์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนเห็นถึงความจำเป็นในการเรียนกวดวิชาเพราะการแข่งขันในคณะดังกล่าวมีสูงมาก

1.3 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนส่งผลโดยตรงต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน และประสบความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในขณะที่เป็นที่นิยมของสังคมเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนกวดวิชามากขึ้น

2. ปัจจัยทางด้านสังคมและผู้ปกครอง

การเรียนกวดวิชาของนักเรียนจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือญาติถึงแม้ว่าการตัดสินใจเรียนกวดวิชาเป็นความต้องการของผู้เรียนแต่หากพิจารณาอย่างเป็นระบบพบว่าอิทธิพลจากสังคม ผู้ปกครอง/ญาติ เป็นตัวกระตุ้นให้ปรากฏการณ์การเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นได้คือ

2.1 ความต้องการให้บุตรมีโอกาสดีกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

2.2 การชี้แนะของผู้ปกครองในการเลือกคณะ/สาขาวิชา ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

3. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนกวดวิชา

การจัดสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบันเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียน ครู และผู้ปกครอง เชื่อว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้มีการเรียนกวดวิชามากขึ้นการศึกษาพบว่ามีหลายปัจจัย เช่น พฤติกรรมส่วนตัวของผู้เรียน ครูผู้สอน รวมทั้งหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ โดยเฉพาะนักเรียนที่ต้องการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ปัจจัยเหล่านี้จะกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความจำเป็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา จำแนกสาเหตุได้ดังนี้

3.1 นโยบายไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดโครงการสอนเสริม เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความประสงค์จะสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

3.2 หลักสูตรโครงสร้าง 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา การเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยระบบใหม่โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีสิทธิ์สอบเก็บสะสมคะแนนได้สองครั้งโดยครั้งแรกในเดือนตุลาคมซึ่งในช่วงดังกล่าวการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่หกยังไม่จบหลักสูตรการศึกษาในภาคเรียนที่สอง ในขณะที่การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยจะต้องใช้ความรู้ที่เรียนตลอดหลักสูตรหกภาคเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนหันมาสนใจเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น

3.3 วิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ จากผลการนำรูปแบบการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มาใช้ยังไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการสอนอย่างแท้จริง กล่าวคือ นักเรียนยังมองไม่เห็นวาระบบการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ครูนำมาใช้จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น ถึงแม้ว่าจะได้ทดลองและฝึกปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้นก็ตาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานที่เรียนกวดวิชา

บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด (2543 : 38) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานที่เรียนได้แก่

1. ความเชื่อถือในตัวอาจารย์ผู้สอนหรือมีเทคนิคการสอนให้เกิดความเข้าใจง่ายต่อการจดจำ
2. ชื่อเสียงของสถาบันหรือโรงเรียนกวดวิชาโดยวัดจากจำนวนผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจากการเรียน
3. สถานที่เรียนอยู่ใกล้บ้าน
4. ค่าใช้จ่ายในการเรียน
5. การบอกต่อและเรียนกันเป็นกลุ่มในหมู่เพื่อนจากโรงเรียนเดียวกัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธวัชชัย บุญมี (2540 : 94) การศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียงพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง มีความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก โดยวัตถุประสงค์หลักเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526) นักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกวดวิชา และ ยินดีที่จะกวดวิชาเนื่องจากการกวดวิชามีความสัมพันธ์กับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และอาจเป็นเพราะการเรียนตลอดหลักสูตรในระบบโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการสอบคัดเลือก ดังนั้นนักเรียนที่จะศึกษาต่อในระดับสูงต่างก็สนใจเรียนกวดวิชา

คณาภรณ์ กิตติคำ และคณะ (2540 : 39) ศึกษาลักษณะและความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มาเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด

รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อเพิ่มความรู้ในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อระดับคะแนน เพราะตามเพื่อน เพราะถูกบังคับ และเพราะชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาตามลำดับ

ประยูร ศรีประสาร์ย (2530 : 68) กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดระบบการกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับสูง จะอยู่ที่ระบบและวิธีการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้เป็นหลัก โดยระบบและวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่ใช้อยู่จะมีผลกับพฤติกรรมการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาที่เน้นการกวดวิชาเพื่อการศึกษาต่อ และจากการพิจารณาโดยละเอียด พบว่าระบบการกวดวิชาที่เกิดขึ้นในระดับมัธยมศึกษา ตลอดจนการชวนขายของบิดามารดาที่ให้นุตรหลานของตนเรียนกวดวิชานั้นก็มุ่งเพื่อเรียนบางสาขาที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีรายได้ และหางานได้ดีกว่าอาชีพอื่น สาขาวิชาดังกล่าวนี้ผู้เข้าเรียนได้มีเป็นส่วนน้อย จึงทำให้ผู้ปกครองส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนกวดวิชา

จิตชนก เชิงเซาว์ และคณะ (2542 : 276) การศึกษาค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาเกิดจากปัจจัยต่อไปนี้ได้แก่ นักเรียนมีความเชื่อว่าในโรงเรียนกวดวิชามีการสอนเทคนิค คิดลัด การสอนใช้วิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน จุดมุ่งหมายการสอนที่ต่างกันระหว่างโรงเรียนกวดวิชา และโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในโรงเรียนกวดวิชามีคุณภาพการสอนดี การกวดวิชาไม่ได้ประกันว่าจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่ทำให้ได้ฝึกทำโจทย์ตัวอย่างข้อสอบมากขึ้น การกวดวิชาไม่ส่งผลเสียต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนและครอบครัว และการกวดวิชาถือว่าการลงทุนทางการศึกษาอย่างหนึ่ง

ปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา จำนวนตัวอย่าง 200 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.0 เรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.5 เรียนกวดวิชาจำนวน 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน และส่วนใหญ่ร้อยละ 91.5 เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.0 เรียนกวดวิชากับอาจารย์ผู้สอนโดยตรง ลักษณะการสอนของอาจารย์ร้อยละ 57.0 เน้นสอนสรุปเนื้อหาวิชา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 29.5 เสียค่าเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียนประมาณ 2,000 – 4,000 บาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.5 เรียนกวดวิชาในวันหยุด (วันเสาร์และวันอาทิตย์) ใน 1 สัปดาห์ร้อยละ 39.0 เรียนกวดวิชา 2 วัน และ ร้อยละ 37.5 ใช้เวลาในการเรียนกวดวิชา 4 – 6 ชั่วโมง/สัปดาห์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.0 ระบุว่าผู้ที่มียุทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ตัวนักเรียนเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.5 ระบุว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาอันดับที่หนึ่ง คือ

เพื่อเตรียมตัวในการสอบเอนทรานซ์ รองลงมาร้อยละ 23.5 ระบุว่าเพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนจากการเรียนปกติ และร้อยละ 26.5 ระบุว่า เพื่อต้องการเรียนรู้เทคนิคการจำ การคำนวณ และการทำข้อสอบ ตามลำดับ ส่วน 3 ปัจจัยแรกในการพิจารณาเลือกสถานที่เรียนกวดวิชา คือ ชื่อเสียงของอาจารย์ที่สอนกวดวิชา (ร้อยละ 26.5) รองลงมาคือ สถิติจำนวนผู้เรียนกวดวิชาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ร้อยละ 21.5) และระยะทางระหว่างสถาบันกวดวิชาที่บ้าน (ร้อยละ 20.5) ตามลำดับ

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2544 : ธันวาคม. :<http://www.dusit.ac.th>) โดยสวนดุสิตโพล ได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพฯและปริมณฑล กำลังศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 2,715 คน เป็นชายร้อยละ 44.60 หญิง ร้อยละ 55.40 ระหว่างวันที่ 10 ธันวาคม 2542 ถึง 5 มกราคม 2543 พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 58.53 เรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ และสำหรับผู้ที่ไม่ได้เรียนกวดวิชาเป็นเพราะ ไม่มีเวลาและมีปัญหาด้านการเงิน

นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ครูผู้สอนมีเทคนิคในการสอนให้จำได้อย่างรวดเร็วโดยใช้วิธีสอบแบบบรรยายและอธิบายโดยใช้แนวข้อสอบเก่า และนักเรียนกวดวิชามีปัญหาด้านความเหน็ดเหนื่อย สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเสียเวลาในการเดินทาง มีเวลาทบทวนบทเรียนน้อยลง ในขณะที่ผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนกวดวิชา เพราะเกิดจากผู้แนะนำ ซึ่งเป็นผลดีกว่าการโฆษณาของโรงเรียน สาเหตุรองลงมา คือ เป็นเพราะเด็กมาเรียนแล้วสอบคัดเลือกได้มาก

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2545 : 16 มกราคม <http://www.bangkokbiznews>) โดยศูนย์วิจัยกรุงเทพโพล ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพฯ เรื่อง “ผู้ปกครองคิดอย่างไรกับการจัดระเบียบสังคมในโรงเรียน และการกวดวิชาในปัจจุบัน” จำนวน 30 เขต โดยทำการสำรวจระหว่างวันที่ 11 – 14 มกราคม 2545 จำนวน 1,188 ตัวอย่าง พบว่าผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานไปเรียนกวดวิชาเสริมความรู้ตามโรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ร้อยละ 10.5 และยังพบว่าส่วนใหญ่ มีความเป็นห่วงลูกหลานและเด็กในอุปการะ เรื่องกลัวถูกหลอกให้เสียยาเสพติด และมั่วสุมในแหล่งอบายมุข รองลงมาเป็นเรื่องหนีเรียน ขณะที่เรื่องกวดวิชานั้น ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองอย่างเต็มที่

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2544 : 28) นักเรียนกวดวิชาเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหา ด้านค่าใช้จ่ายสูง เพราะส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง และเป็นนักเรียนจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โดยค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเรียนกวดวิชา ในแต่ละเทอมส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงประมาณ 2,000 – 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45 และ 4,001 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21 และต่ำกว่า 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16

ช่วงเวลาที่นิยมเรียนส่วนใหญ่คือ วันธรรมดา (จันทร์ – ศุกร์) หลังเลิกเรียนเวลา 17.00 – 19.00 น. นักเรียนส่วนใหญ่จะมาจากโรงเรียนที่ใกล้แหล่งกวดวิชาโดยใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง เช่น ย่านสยามสแควร์ จะเป็นนักเรียนจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์วิทยาลัย โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา เป็นต้น ย่านราชวัตร เป็นนักเรียนจากโรงเรียนราชินีบน โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ โรงเรียนเซนต์คาเบียล เป็นต้น และสำหรับวันเสาร์และอาทิตย์ ช่วงวันเสาร์มักจะมีการจูงเรียนกวดวิชาเต็มก่อนวันอาทิตย์ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการพักผ่อนอยู่กับครอบครัวที่บ้านในวันอาทิตย์

ศิริ ศรีนวลฟูตะ (2536 : 185) ได้ศึกษาตัวแปรที่จำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเภทโครงการพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2532 พบว่า การเรียนพิเศษหรือกวดวิชา เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่สอบคัดเลือกได้สำหรับการเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนจะศึกษาเอกสารและตำราด้วยตนเอง ตลอดจนจัดซื้อและจัดหาเอกสารและตำราเพื่อศึกษาเพิ่มเติม นอกจากนี้นักเรียนจะกวดวิชาสม่ำเสมอตลอดปี และเรียนพิเศษเพิ่มเติมอีกด้วย

วิสิทธิ์ นิพพิทา (2537 : 216) ได้ศึกษาถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์แนะแนวและนิสิตนักศึกษา พบว่าอาจารย์แนะแนวและนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนกวดวิชามีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า ทำให้รู้แนวข้อสอบและมีความรู้ในวิชาการต่าง ๆ ที่จะสอบคัดเลือกได้มากขึ้น

เมธินี วดีศิริศักดิ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนจำนวนไม่น้อยที่เรียนกวดวิชาเพราะเล็งเห็นถึงประโยชน์เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมก่อนการสอบ ได้เทคนิคในการทำข้อสอบ เพื่อที่จะได้ทำข้อสอบให้รวดเร็วขึ้น และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

บุษกร หมอนทอง และคนอื่น ๆ (2542 : 14 – 15) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2541 จำนวน 769 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า

1. การสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ มีผลกระทบต่อด้านการเรียนพิเศษเพิ่มเติม อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษเพิ่มเติมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษเพิ่มเติมมากกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่พิเศษ

4. นักเรียนที่เรียนโปรแกรมแตกต่างกันได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษเพิ่มเติมน้อยกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่เรียนโปรแกรมแตกต่างกันได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษเพิ่มเติมไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษเพิ่มเติมไม่แตกต่างกัน

สุกัญญา เกษศิริปี (2542 : 57) ได้สำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (จำนวน 310 คน) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 257 คน) ปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 16 คณะ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกระบบเดิม และปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนพิเศษมาก คิดเป็นร้อยละ 78.7 และวิชาที่นิยมเรียนมากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์ รองลงมาคือ วิชาฟิสิกส์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาเคมี วิชาภาษาไทย วิชาสังคม และวิชาชีววิทยา สำหรับเหตุผลที่สำคัญของการเรียนพิเศษของนักศึกษา คือ เพื่อเตรียมตัวสอบเอ็นทรานซ์ และการทบทวนความรู้

สำหรับบุคคลที่มีส่วนช่วยและสนับสนุนในการสอบ พบว่า ครอบครัวและเพื่อนมีส่วนช่วยมากรองลงมาได้แก่ ครูแนะแนว ครูประจำวิชา ครูประจำชั้น โดยครอบครัวมีส่วนช่วยสนับสนุนมาก ในด้านค่าใช้จ่าย การให้กำลังใจ และการดูแลเรื่องสุขภาพ รองลงมาเป็นเรื่องการเรียนพิเศษ

✓ วราพร เตชะเรนศ และคนอื่น ๆ (2544, กันยายน) : <http://geocities.com/thetutor2000>) ได้ทำวิจัยเรื่อง กวดวิชา ค่านิยมเด็กไทยในปัจจุบัน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 500 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน 100 คน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นกลุ่มที่เรียนพิเศษน้อยที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ในช่วงการสอบเอ็นทรานซ์ การอ่านหนังสือด้วยตัวเองจะดีกว่า เพราะประหยัดเวลาในการเดินทางไปเรียนพิเศษ และนักเรียนได้ผ่านการเรียนในโรงเรียนมาครบหลักสูตร จึงไม่ต้องอาศัยการเรียนกวดวิชาเหมือนนักเรียนที่สอบเทียบ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ก็ผ่านการเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง *61/15*
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม จำนวน 160 คนที่กำลังเรียนกวดวิชา หรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม เฉพาะที่กำลังเรียนกวดวิชา หรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชาจำนวน 114 คนโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม จำแนกตามแผนการเรียน

ระดับชั้น	แผนการเรียนวิทย์		แผนการเรียนศิลป์		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ม. 4	38	27	7	5	45	32
ม. 5	43	31	9	6	52	37
ม. 6	42	30	21	15	63	45
รวม	123	88	37	26	160	114

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5 และ 6 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดทรงธรรม แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา/พิเศษ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5 และ 6 โดยแบ่งเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการกวดวิชา ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อกำหนดขอบเขตในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาเพื่อกำหนดนิยามปฏิบัติการ และการกำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สอบถามและสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้คือ

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะเพิ่มเติม

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจทานแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ เพื่อหา IOC ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ

6.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.2 อาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.3 ผู้อำนวยการเสกสรรค์ กิจวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทรงธรรม

7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้แบบสอบถามจำนวน 34 ข้อ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 34 ข้อไปทดลองใช้ (Try – Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91 ทุกข้อมีค่ามากกว่า .2 จึงใช้ได้ทั้งหมด แต่ผู้วิจัยตัดออกเหลือแบบสอบถามเพียง 30 ข้อ

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจัดทำแบบสอบถาม แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนวัดทรงธรรม เพื่อนำไปขอความร่วมมือการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 114 ฉบับ พร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้เวลาดำเนินการระหว่างวันที่ 5-13 สิงหาคม 2547 ได้รับความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับคืน 114 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window 10.0 (Statistical Package For The Social Sciences For Window 10.0)

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และกำหนดการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 74 - 75)

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ แผนการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที ($t - test$) และเปรียบเทียบตามตัวแปรระดับชั้นที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ประสิทธิภาพการเรียนกวดวิชา/พิเศษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 34)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถามโดยใช้สูตร

(สำอองคังงามวิชา. 2541 : 62)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- 2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 314)

$$r_{XY} = \frac{n\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	N	แทน	จำนวนคน

- 2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบ ค่าที (t-test) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการแจกแจงของ t
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 236)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการแจกแจงของ F
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ t (t - distribution)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงความถี่ F (F - distribution)
df	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree Of Freedom)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum Of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม ในด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่รับจากการเรียนกวดวิชา ซึ่งทำการวิเคราะห์โดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่รับจากการเรียนกวดวิชา โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสิทธิภาพในการเรียนกวดวิชา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสิทธิภาพการเรียน กววิชา/พิเศษ ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสิทธิภาพการเรียน กววิชา/พิเศษ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	42	36.80
1.2 หญิง	72	63.20
รวม	114	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ม. 4	32	28.10
2.2 ม. 5	37	32.50
2.3 ม. 6	45	39.40
รวม	114	100.00
3. แผนการเรียน		
3.1 แผนการเรียนวิทย์	88	77.20
3.2 แผนการเรียนศิลป์	26	22.80
รวม	114	100.00
4. เกรดเฉลี่ย		
4.1 เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00	63	55.30
4.3 เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	51	44.70
รวม	114	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชา/เรียนพิเศษ		
5.1 เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ 1 วิชา ใน 1 ภาคเรียน	44	38.60
5.2 เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ 2 วิชา ใน 1 ภาคเรียน	36	31.60
5.3 เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ 3 วิชา ขึ้นไปใน 1 ภาคเรียน	34	29.80
รวม	114	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทย์ มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และมีประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชา/เรียนพิเศษ 1 วิชาใน 1 ภาคเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม ในด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา ซึ่งทำการวิเคราะห์โดยรวมทุกด้านดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย
ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา	3.54	.53	มาก
ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา	3.50	.52	ปานกลาง
ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา	3.64	.63	มาก
รวม	3.56	.49	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายข้อ

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับความ เห็นด้วย
ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา			
1. ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชามีประโยชน์ต่อการเรียนของท่าน	4.09	.77	มาก
2. ท่านคิดว่าต้องการเรียนกวดทุกภาคเรียน	3.27	1.00	ปานกลาง
3. การเรียนกวดวิชาเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบ	3.90	.95	มาก
4. ถ้าไม่ได้เรียนกวดวิชาจะทำให้ผลการเรียนไม่ดี	2.56	1.03	ปานกลาง
5. การเรียนกวดวิชาเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถให้ มากขึ้น	3.98	.79	มาก
6. การเรียนกวดวิชาช่วยเพิ่มพูนความรู้ของท่าน	4.12	.71	มาก
7. การเรียนกวดวิชาช่วยในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ที่เรียน มาตลอดทั้งปี	3.84	.89	มาก
8. การเรียนกวดวิชาทำให้มีความรู้เท่าทันหรือทัดเทียมเพื่อน	3.56	.98	มาก
9. การเรียนกวดวิชาทำให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบมาก ขึ้น	3.95	.83	มาก
10. การเรียนกวดวิชาถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนปกติที่ ควรทำ	3.27	.99	ปานกลาง
11. นักเรียนทุกคนควรได้เรียนกวดวิชาในวิชาที่ตนเองอ่อน	3.87	.96	มาก
12. ถ้าท่านเรียนกวดวิชาท่านจะได้รับการยอมรับจากครู และ เพื่อน ๆ	2.07	1.05	น้อย
รวม	3.54	.53	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชาโดยรวมว่ามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าถ้าเรียนกวดวิชาจะได้รับการยอมรับจากครู และ เพื่อน ๆ มีความเห็นด้วยน้อย ส่วนนักเรียนคิดว่าต้องเรียนกวดวิชาทุกภาคเรียน, ถ้าไม่ได้

เรียนกวดวิชาจะทำให้ผลการเรียนไม่ดี, การเรียนกวดวิชาถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนปกติที่ควรทำมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นด้วยมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย
ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา			
1. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้มีความเข้าใจมากขึ้น	4.14	.70	มาก
2. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพราะทำให้เรียนรู้เทคนิคการจำการคำนวณ และเทคนิคการทำข้อสอบ	4.01	.77	มาก
3. การกวดวิชาทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ลึกซึ้งจากที่เรียนปกติ	3.87	.74	มาก
4. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพราะต้องการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ	3.94	.83	มาก
5. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพราะเห็นว่าผู้ที่สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา	3.14	1.05	ปานกลาง
6. เพื่อนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาทำให้ข้าพเจ้าต้องเรียนกวดวิชาด้วย	2.29	1.0	น้อย
7. ข้าพเจ้าเห็นว่าการเรียนกวดวิชาสามารถช่วยทำให้เรียนหนังสือได้ดีขึ้น	3.59	.89	มาก
8. เมื่อได้เรียนกวดวิชาทำให้ไม่ต้องคร่ำเคร่งมากในการดูหนังสือเวลาสอบ	3.01	1.0	ปานกลาง
9. การเรียนกวดวิชามีความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยปี	3.48	1.01	ปานกลาง
รวม	3.50	.52	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชาโดยรวม มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเพื่อนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาทำให้ต้องเรียนกวดวิชา

ด้วย นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อย เรียนกวดวิชาเพราะเห็นว่าผู้ที่สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้ ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา, เมื่อได้เรียนกวดวิชาทำให้ไม่ต้องคร่ำเคร่งมากในการดูหนังสือเวลาสอบ, การเรียนกวดวิชามีความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยปีใด มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นด้วยระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายข้อ

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับความ เห็นด้วย
ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา			
1. การเรียนกวดวิชาทำให้ได้ความรู้กว้างขึ้น	4.12	.83	มาก
2. ข้าพเจ้ารู้สึกดีต่อการเรียนในเวลาปกติมากขึ้นเมื่อได้เรียน กวดวิชา	3.79	.83	มาก
3. การเรียนกวดวิชาทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่กระตือรือร้นในการแสวง หาความรู้อยู่เสมอ	3.64	.84	มาก
4. การเรียนกวดวิชาเป็นการสร้างความมั่นใจในการเรียนให้แก่ ข้าพเจ้า	3.65	.97	มาก
5. ข้าพเจ้าจะได้คะแนนดีทุกครั้งในวิชาที่เรียนกวดวิชา	3.29	.86	ปานกลาง
6. การเรียนกวดวิชาช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนในเวลาปกติได้อย่างไม่ เครียด	3.54	.79	มาก
7. เมื่อข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาข้าพเจ้าสามารถบริหารเวลาในการทำ กิจกรรมอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.33	.90	ปานกลาง
8. เทคนิคจากการเรียนกวดวิชาส่งผลให้การเรียนปกติง่ายขึ้น	3.69	.83	มาก
9. การเรียนกวดวิชาทำให้มีสังคมที่ดีขึ้นสามารถ แลกเปลี่ยน ความรู้ กับเพื่อนต่างสถาบันได้	3.67	.89	มาก
รวม	3.64	.63	มาก

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาด้านเหตุผลที่ได้รับ
จากการเรียนกวดวิชา โดยรวมว่ามีความเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมี
ความคิดเห็นว่าจะได้คะแนนดีทุกครั้งในวิชาที่เรียนกวดวิชา, เมื่อเรียนกวดวิชาสามารถบริหารเวลา
ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม นักเรียนมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ
มีความเห็นด้วยมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย ประสิทธิภาพในการเรียนกวดวิชา ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการ เรียนกวดวิชา	เพศ							t	P
	ชาย			หญิง					
	$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S	ระดับ			
			ความเห็น			ความเห็น			
			ด้วย			ด้วย			
1. ความสำคัญในการเรียน กวดวิชา	3.55	.53	มาก	3.53	.54	มาก	.15	.87	
2. ด้านเหตุผลในการเรียน กวดวิชา	3.48	.47	ปานกลาง	3.51	.55	มาก	.33	.74	
3. ด้านผลที่ได้รับจากการ เรียนกวดวิชา	3.59	.67	มาก	3.66	.60	มาก	.56	.57	
รวม	3.54	.50	มาก	3.57	.50	มาก	.30	.76	

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความคิดเห็น	ม. 4		ม. 5		ม. 6	
	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย
1. ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา	3.58	.56	มาก	3.41	.56	ปานกลาง
2. ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา	3.45	.55	มาก	3.43	.56	ปานกลาง
3. ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา	3.67	.67	มาก	3.52	.70	มาก
รวม	3.56	.52	มาก	3.45	.54	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ เห็นด้วยมาก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเห็นด้วยด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชามาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นด้วยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.084	.542	1.912	.15
	ภายในกลุ่ม	111	31.46	.283		
	รวม	113	32.545			
2. ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	.672	.336	1.233	.29
	ภายในกลุ่ม	111	30.222	.272		
	รวม	113	30.89			
3. ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	.933	.466	1.169	.31
	ภายในกลุ่ม	113	44.278	.399		
	รวม	113	45.211			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.816	.408	1.691	.19
	ภายในกลุ่ม	111	26.768	.241		
	รวม	113	27.584			

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามแผนการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อ การเรียนกวดวิชา	แผนการเรียน						t	P
	แผนวิทย์			แผนศิลป์				
	$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S	ระดับ		
			ความเห็น ด้วย			ความ เห็นด้วย		
1. ความสำคัญใน การเรียนกวดวิชา	3.51	.52	มาก	3.64	.56	มาก	-1.05	.30
2. ด้านเหตุผลใน การเรียนกวดวิชา	3.44	.54	ปานกลาง	3.71	.40	มาก	-2.39*	.02
3. ด้านผลที่ได้รับจาก การเรียนกวดวิชา	3.59	.60	มาก	3.81	.70	มาก	-1.45	.16
รวม	3.51	.48	มาก	3.72	.50	มาก	1.85	.07

* มีระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนแผนศิลป์มีความเห็นด้วยมากกว่านักเรียนแผนการเรียนวิทย์ ส่วนด้านอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

ความคิดเห็นที่มีต่อ การเรียนกวดวิชา	เกรดเฉลี่ย						t	P
	เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00			เกรดเฉลี่ย 3.00ขึ้นไป				
	$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S	ระดับ		
			ความ เห็นด้วย			ความ เห็นด้วย		
1. ความสำคัญใน การเรียนกวดวิชา	3.57	.51	มาก	3.49	.56	ปาน กลาง	.76	.44
2. ด้านเหตุผลใน การเรียนกวดวิชา	3.58	.50	มาก	3.40	.53	ปาน กลาง	1.78	.08
3. ด้านผลที่ได้รับจาก การเรียนกวดวิชา	3.71	.62	มาก	3.56	.63	มาก	1.24	.21
รวม	3.62	.47	มาก	3.48	.51	ปาน กลาง	1.43	.15

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม จัแนกตาม
ประสบการณ์เรียนกวดวิชา

ด้านความคิดเห็น	เรียนกวดวิชา 1 วิชาใน 1 ภาคเรียน			เรียนกวดวิชา 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน			เรียนกวดวิชา 3 วิชาขึ้นไปใน 1 ภาคเรียน		
	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย	$\bar{X}$	S	ระดับความเห็นด้วย
1. ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา	3.58	.57	มาก	3.49	.47	ปานกลาง	3.55	.56	มาก
2. ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา	3.52	.49	มาก	3.47	.53	ปานกลาง	3.51	.57	มาก
3. ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา	3.73	.51	มาก	3.66	.63	มาก	3.50	.74	ปานกลาง
รวม	3.61	.46	มาก	3.54	.44	มาก	3.52	.58	มาก

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนกวดวิชาต่างก็มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
รายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนกวดวิชา 1 วิชาใน 1 ภาคเรียน มีความเห็นด้วยทุกด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียน
กวดวิชา 2 วิชาใน 1 ภาคเรียนมีความเห็นด้วยด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชาในส่วนด้านอื่น ๆ เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มี
ประสบการณ์เรียนกวดวิชา 3 วิชาใน 1 ภาคเรียน มีความเห็นด้วยด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา ปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเห็นด้วยมาก

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนกวดวิชา

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน กวดวิชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความสำคัญในการเรียน กวดวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	.175	8.73	.299	.74
	ภายในกลุ่ม	111	32.370	2.92		
	รวม	113	32.545			
2. ด้านเหตุผลในการเรียนกวด วิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	6.186	3.093	.111	.89
	ภายในกลุ่ม	111	30.832	.278		
	รวม	113	30.894			
3. ด้านผลที่ได้รับจากการเรียน กวดวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.094	.547	1.377	.26
	ภายในกลุ่ม	111	44.116	.397		
	รวม	113	45.211			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.194	9.708	.393	.68
	ภายในกลุ่ม	111	27.390	.247		
	รวม	113	27.584			

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดทรงธรรม ในด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางจัดกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตรพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษากันคว่า

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม ในด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรมโดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย และประสบการณ์การเรียนกวดวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนทำเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุง และพัฒนาวิธีการสอนของอาจารย์ให้มีความเหมาะสมต่อความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น อันจะก่อให้เกิดผลดีในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดทรงธรรม ประกอบด้วย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 32 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 37 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 45 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 114 คน

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ตัว เลือก เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ด้านได้แก่ ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา รวม 30 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window Version 10.0 (Statistical Package The Social Sciences For Window Version 10.0) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t – test ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทรงธรรม เพื่อขอความร่วมมือให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 114 ฉบับ ไปอธิบายและชี้แจงการตอบแบบสอบถามต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมด้วยตนเอง โดยใช้เวลาการส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมเป็นเวลา 1 สัปดาห์ รวมเก็บแบบสอบถามจากนักเรียนได้ 114 ฉบับ (ร้อยละ 100)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม ปรากฏว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนกวดวิชาจะได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คิดว่าต้องเรียนกวดวิชาทุกภาคเรียนถ้าไม่ได้เรียนกวดวิชาจะทำให้ผลการเรียนไม่ดีการเรียนกวดวิชาถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนปกติที่ควรทำมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นด้วยมาก

1.2 ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น คำนึงถึงเหตุผลในการเรียนกวดวิชา เห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ข้อ โดยข้อที่มีความคิดเห็นว่ามีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ เรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้มีความเข้าใจมากขึ้น รองลงมาเห็นด้วยระดับปานกลางจำนวน 3 ข้อ และมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ เพื่อนเรียนกวดวิชาทำให้ต้องเรียนกวดวิชาด้วย

1.3 ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ข้อ โดยข้อที่มีความเห็นด้วยมากที่สุด คือ การเรียนกวดวิชาทำให้ได้รับความรู้กว้างขึ้น ส่วนที่เหลือ 2 ข้อมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ จะได้คะแนนดีทุกครั้งในวิชาที่เรียนกวดวิชาและเมื่อเรียนกวดวิชาสามารถบริหารเวลาในการทำกิจกรรมอื่นได้อย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาระดับตามตัวแปรต้น โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย และ ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา สรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาตามเพศ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามแผนการเรียน พบว่า นักเรียนแผนการเรียนวิทย์มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ส่วนด้านอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ส่วนนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ พบว่ามีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดทรงธรรม ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา ตามสมมติฐานที่วางไว้ ปรากฏผลดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

2.2 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

2.3 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา 3 ด้าน แตกต่างกันพบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ โดยนักเรียนแผนศิลป์มีความเห็นด้วยด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนแผนวิทย์ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 ที่ว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชามีเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีความคิดเห็นด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา และด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไปมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5 ที่ว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มี

ประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชาแตกต่างกันมีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่
มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา
ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา

1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียน
กวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนกวดวิชามีประโยชน์ต่อ
การเรียนของนักเรียน การเรียนกวดวิชาเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบ การเรียนกวด
วิชาเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถให้มากขึ้นการเรียนกวดวิชาช่วยเพิ่มพูนความรู้ ช่วยในการ
ทบทวนวิชาต่าง ๆ ที่เคยเรียนมา มีความรู้เท่าทันหรือทัดเทียมเพื่อน มีประสบการณ์ในการทำข้อ
สอบมากขึ้น ดังที่ ไพโรชญ์ สีนลรัตน์ (2544) กล่าวว่า ประโยชน์ของการกวดวิชาสะท้อนให้
เห็นถึงระบบการศึกษาไทยที่เน้นเรื่องการสอบเป็นสำคัญ ปัจจุบันประโยชน์ของการเรียนกวดวิชา
นั้นนักเรียนที่เรียนกวดวิชาโดยมีความหวังที่จะช่วยให้ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากขึ้น ช่วยให้
เข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้นเพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อได้ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
การเรียนกวดวิชานั้นมีประโยชน์และมีความสำคัญเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมการเรียนในห้องเรียน
ของนักเรียนและจะทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะระบบการศึกษาของประเทศไทยเน้นการสอบ
และแพ้คัดออก ซึ่งทำให้มีการแข่งขันในด้านการแสวงหาความรู้มากขึ้น และสามารถสอบแข่งขัน
กับคู่แข่งได้ การเรียนเฉพาะในสถานศึกษาย่อมไม่เป็นการเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน
และผู้ปกครอง เพื่อที่จะบรรลุตามจุดหมายของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ว่า การศึกษานั้น คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงาม
ของบุคคล และสังคมโดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานความเจริญงอกงาม
การสร้างสัจธรรมใจความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการ จัดสภาพ
แวดล้อม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) และในการจัดการศึกษายุคใหม่จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ไม่จำกัด
เวลา สถานที่ และรูปแบบวิธีการ ไม่ใช่เฉพาะการเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น แต่สามารถจัดการ
ศึกษาให้ได้เรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นการเรียนกวดวิชาจึงมีความสำคัญต่อระบบการศึกษา

1.2 ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนกวดวิชานั้นมีความจำเป็นไม่มากนักสำหรับนักเรียนที่มีความสนใจและตั้งใจเรียนในชั้นเรียน การเรียนกวดวิชานั้นนักเรียนที่เรียนกวดวิชาจะมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป ดังที่ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2530 : 39-41) ได้กล่าวว่าการเรียนกวดวิชาเกิดจากเหตุผลหลายประการคือรัฐไม่สามารถจัดการศึกษาระดับสูง เหตุผลทางสติปัญญา เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน เหตุผลทางวิชาการ คือต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง หรือเรียนเพิ่มเติมเพื่อทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป จะได้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น หรือเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรเพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น และประกอบด้วยอีกเหตุผลหนึ่งที่มีความสำคัญ คือ เหตุผลการถูกบังคับทางสังคม เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากโดยเฉพาะการสอบเข้าสถานศึกษา และการสอบเข้าทำงาน ประกอบกับค่านิยมของสังคมที่ยกย่องคนเก่งจึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้สูงสุด โดยเฉพาะผู้ปกครองหรือบิดามารดา จะแนะนำเกมบังคับ ให้นบุตรหลานไปเรียนกวดวิชาเพื่อการสอบแข่งขันดังที่ บริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ (2543 : 38) กล่าวว่า สาเหตุของการเรียนกวดวิชามีหลากหลายตั้งแต่ต้องการเรียนรู้จริง ๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาให้มากขึ้นกว่าเรียนในระบบ ตลอดจนต้องการที่จะรู้แนวและหลักในการทำข้อสอบ เพื่อสอบเข้าเรียนในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะการสอบเอนทรานซ์จากความสำคัญของการเรียนกวดวิชา และหลากหลายเหตุผลในการเรียนกวดวิชาจึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชาว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา นักเรียนมีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้เรียนกวดวิชาทำให้ผลที่ได้รับที่เห็นได้ คือ นักเรียนมีความรู้กว้างขึ้นจากการเรียนในห้องเรียนตามปกติ ด้านความรู้สึกละก็อาจทำให้มีความรู้สึกรับประกัน หรือความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนในเวลาปกติ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ช่วยให้ไม่เครียดในการเรียนเวลาปกติ และที่สำคัญของผลที่ได้จากการกวดวิชาของนักเรียน คือ ได้สังคมเพื่อนใหม่ต่างสถาบันการศึกษา ได้ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันกับเพื่อนที่รักเรียนหรือแสวงหาความรู้ จะทำให้นักเรียนได้แต่สิ่งที่ดีจากสังคมในการเรียนกวดวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจของสถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2544. <http://www.dusit.ac.th>) โดยสวนดุสิตโพล ได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา พบว่า ผลที่ได้จากการเรียนกวดวิชา คือ ครูผู้สอนจะมีวิธีสอนเทคนิคในการจำได้อย่างรวดเร็วโดยใช้วิธีสอนแบบบรรยายและอธิบายโดยใช้แนวข้อสอบเก่า และทำให้นักเรียนกวดวิชามีปัญหาด้านความเหน็ดเหนื่อยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยลง และ

ผลที่ได้ตามมาก็คือ เด็กที่เรียนกวดวิชาสามารถสอบได้มากสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ นิพพิทา (2537 : 216) ได้ศึกษาถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์แนะแนวและนิสิตนักศึกษา พบว่าอาจารย์แนะแนวและนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนกวดวิชามีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า ซึ่งทำให้ได้รู้แนวข้อสอบ และมีความรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่จะสอบคัดเลือกได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สิริ ศรีนวลฟูตะ (2536 : 185) ได้ศึกษาตัวแปรที่จำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเภทโครงการพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2532 พบว่า การเรียนพิเศษหรือการเรียนกวดวิชาเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่สอบคัดเลือกได้ จากที่กล่าวมาจึงทำให้นักเรียนที่เรียนกวดวิชา มีความคิดเห็นในด้านของผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรมใน 3 ด้านคือ ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา ปรากฏดังนี้

2.1 นักเรียนเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งสองเพศเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความสำคัญ มีเหตุผล และผลที่ได้รับคล้าย ๆ กัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ บุษกร หมอนทอง และคน อื่น ๆ (2542 : 14-15) ได้ศึกษาผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันได้รับผลกระทบด้านการเรียนกวดวิชาหรือการเรียนพิเศษไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้นเห็นถึงความสำคัญในการเรียนกวดวิชาว่ามีประโยชน์ มีเหตุผลในด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ และผลที่ได้รับจากการเรียน

กวดวิชาซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ประกอบกับปัจจุบันการเรียนกวดวิชา มีการเรียนการสอนในหลายในระดับชั้น มีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ อย่างหลากหลายเหมือน ๆ กันจึงทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนต่างระดับชั้นกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.3 นักเรียนแผนการเรียนวิทย์และศิลป์มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนแผนการเรียนวิทย์และศิลป์มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะในภาพรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นและเห็นถึงความสำคัญของการเรียนกวดวิชาและผลที่ได้รับจากการได้ไปเรียนกวดวิชา อาจทำให้นักเรียนดีขึ้น มีความเข้าใจมากขึ้น ได้เพื่อนและสังคมใหม่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน จึงทำให้ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของนักเรียนไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนแผนการเรียนศิลป์มีความคิดเห็นว่าการเรียนกวดวิชาเหมาะสมมากกว่านักเรียนแผนการเรียนวิทย์ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเรียนกวดวิชาสายศิลป์ เห็นถึงความสำคัญของการเรียนกวดวิชาว่ามีประโยชน์และมีเหตุผลสมควรในการเรียนกวดวิชาที่หลากหลาย

2.4 นักเรียนที่มีระดับเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา ว่ามีความเห็นด้วยโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการมีระดับเกรดเฉลี่ยที่ต่างกันก็เป็นสิ่งที่ต่างกัน ในส่วนของผลการเรียนแต่ความตั้งใจในการเรียนศึกษาหาความรู้โดยการเรียนกวดวิชาเหมือนกัน จึงทำให้ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษกร หมอนทอง และคนอื่น ๆ (2542 : 14-15) ได้ศึกษาผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองสุโขทัย พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันได้รับผลกระทบด้านการเรียนพิเศษ/กวดวิชาเพิ่มเติมไม่แตกต่างกัน

2.5 นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนกวดวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา และด้าน

ผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา ว่ามีความเห็นด้วยรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนกวดวิชาไม่เท่ากัน แต่ประสบการณ์ในการเรียนกวดวิชาไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนก็เป็นได้ การเรียนกวดวิชานั้นเป็นเพียงการเรียนพิเศษเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในเนื้อหาวิชาเท่านั้น จึงทำให้นักเรียนมีประสบการณ์การเรียนกวดวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 3 ด้าน มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนก็ยังมีความเห็นว่าการเรียนกวดวิชายังไม่มีผลจำเป็นที่จะต้องเรียนทุกภาคเรียนถ้ามีความขยัน มุ่งมั่น ตั้งใจในการเรียนก็จะทำให้ผลการเรียนดีได้ และการเรียนกวดวิชาไม่ได้เป็นปัจจัยที่จะทำให้ได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ สิ่งที่ดีควรทำคือ ปรับปรุงตนเองให้มีความสนใจเรียน ตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
2. ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชา มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง เหตุผลที่นักเรียนเรียนกวดวิชาเพราะต้องการปูพื้นฐานให้มีความเข้าใจมากขึ้น ไม่ได้เรียนกวดวิชา เพราะเห็นเพื่อนส่วนใหญ่เรียนจึงต้องเรียนกวดวิชาด้วย ไม่ได้เรียนกวดวิชาเพราะเห็นว่าผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา และไม่มีผลจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยปีใด สิ่งที่ดีควรปรับปรุงก็คือ ควรจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้พื้นฐานให้มีความเข้าใจ และควรหาวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียนมีเทคนิคการจำ การคำนวณและเทคนิคในการทำข้อสอบเพื่อที่จะส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น
3. ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา การเรียนกวดวิชาช่วยทำให้นักเรียนมีความรู้กว้างขึ้นทำให้การเรียนในเวลาปกติง่ายขึ้นไม่เครียดทำให้มีสังคมที่ดีขึ้น แต่การกวดวิชาทำให้ไม่มีเวลาในการทำกิจกรรมอื่น จึงควรส่งเสริมให้นักเรียนแบ่งเวลาในการเรียนให้ถูกต้อง ถ้ามีความตั้งใจในการเรียนขยันเรียนอยู่เสมอจะส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลากับการเรียนกวดวิชา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม และสถานศึกษาอื่น ๆ
2. ควรศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรมทั้งที่เรียนกวดวิชาและไม่ได้เรียนกวดวิชา
3. ควรศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาด้านอื่น ๆ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2540) วิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS For Window. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณาภรณ์ กิตติคำ และคณะ. (2540) ลักษณะและความต้องการของการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ม.ป.ท. /
- จิตติมา อัจฉริยกุล. (2544) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายในกรุงเทพฯ. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต' สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์. /
- จิตชนก เชิงเซาว์. (2543) อิทธิพลการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์และความยุติธรรมของ แบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ภาควิชาประเมินผลและวิจัย ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. /
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544) เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : เทพนิมิตการ พิมพ์
- ดวงเดือน พิศาลบุตร. (2520) ประวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทำปกเจริญผล.
- ทัศนีย์ ดริธาร. (2544) ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร อดสาหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542) ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์ปริญญา บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้. /
- นันทพร ฉายแสงเดือน. (2546) ทักษะคติในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532) วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพื้นฐานของ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

- บุษกร หมอนทอง และคนอื่น ๆ. (2542). “สรุปผลการศึกษาผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย. เอกสารลำดับที่ 2 การคัดเลือกนักศึกษาระบบใหม่ : GPA , PR สำคัญอย่างไร.
- ปริญญา แก้วไทรนันท์. (2542) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- เปรมฤดี มหาภาสกร. (2523) การสอนพิเศษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีป ชูหมื่นไวย. (2538) วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 ก.พ. – พ.ค. 38 (45 - 46)
- พรสิทธิ์ ถีระกุล. (2541) ความคิดเห็นของคณาจารย์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดอุบลราชธานี. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2530). “กวดวิชา : ภาพสะท้อนตัวใครตัวมันในระบบการศึกษาไทย.” วารสารศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 69 – 72
- . (2545). ใน รายงานการวิจัยเรื่องการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2545). ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเรียนโรงเรียนกวดวิชา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. <http://www.bangkokbiznews>.
- เมธินี วดีศิริศักดิ์. (2540). การเรียนกวดวิชา : ปรากฏการณ์พิเศษทางการศึกษาในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา แสงจันทร์. (2546) การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาภาษาไทยและสังคม บริเวณถนนวิสุทธิกษัตริย์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วชิรา สุขบรรณเทิง. (2545) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร
- วราพร เตชะเชนศ และคนอื่น ๆ. (2544, กันยายน). “กวดวิชา ค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน.” (ออนไลน์). [Http://www.geocities.com/thetutor2000](http://www.geocities.com/thetutor2000).

- วิจิตร เฟื่องฟูตระกูล. (2545) เหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร. ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิสิษฐ์ นิพพิทา. (2537). การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์แนะแนว และนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริ ศรีนวลฟูโต๊ะ. (2536). ตัวแปรที่จำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเภทโครงการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2544, ธันวาคม). “เจาะใจ เด็กไทย กับ การเรียนอุดมศึกษา.”
<http://www.dusit.ac.th>
- สมสิน เชิญทอง. (2541) ความคิดเห็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านต่อความเป็นไปได้ในการใช้ระบบงานสาธารณสุขมูลเป็นพื้นฐานของประชาคมท้องถิ่น : กรณีศึกษาอำเภอไกรภพระ จังหวัดนครสวรรค์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุกัญญา เกษศิลป์. (2542) การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขาสถิติประยุกต์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัฒน์ สุขมณต์. (2530) เรียนกวดวิชาได้อย่างไร. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 21 (ธันวาคม - มกราคม)
- ลำอากค์ งามวิชา. (2538) เอกสารคำสอนการวิจัยธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
- อภิชัย พันธเสน. (2529) กวดวิชา : เหตุและผลที่เกิดขึ้น. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 21 (ธันวาคม - มกราคม) 14 – 33
- อมรนัด มาลัย. (2546) ความคิดเห็นของกรรมการตรวจสอบ และติดตามการบริหารงานระดับสถานีตำรวจของกองบังคับการตำรวจนครบาล ที่มีภารกิจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานระดับสถานีตำรวจ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
วัดทรงธรรม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

- ☐ 1.1 ชาย
☐ 1.2 หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ☐ 2.1 ม. 4
☐ 2.2 ม. 5
☐ 2.3 ม. 6

3. แผนการเรียน

- ☐ 3.1 แผนการเรียนวิทย์
☐ 3.2 แผนการเรียนศิลป์

4. เกรดเฉลี่ย

- ☐ 4.1 เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00
☐ 4.2 เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป

5. ประสบการณ์การเรียนกวดวิชา/เรียนพิเศษ

- ☐ 5.1 เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ 1 วิชาใน 1 ภาคเรียน
☐ 5.2 เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ 2 วิชาใน 1 ภาคเรียน
☐ 5.3 เรียนหรือเคยผ่านการเรียนกวดวิชา/พิเศษ 3 วิชาขึ้นไปใน 1 ภาคเรียน

ตอนที่ 2 ข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านความสำคัญของการเรียนกวดวิชา					
1. ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชามีประโยชน์ต่อการเรียนของท่าน					
2. ท่านคิดว่าต้องการเรียนกวดทุกภาคเรียน					
3. การเรียนกวดวิชาเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบ					
4. ถ้าไม่ได้เรียนกวดวิชาจะทำให้ผลการเรียนไม่ดี					
5. การเรียนกวดวิชาเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถให้มากขึ้น					
6. การเรียนกวดวิชาช่วยเพิ่มพูนความรู้ของท่าน					
7. การเรียนกวดวิชาช่วยในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาตลอดทั้งปี					
8. การเรียนกวดวิชาทำให้มีความรู้เท่าทันหรือทัดเทียมเพื่อน					
9. การเรียนกวดวิชาทำให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบมากขึ้น					
10. การเรียนกวดวิชาถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนปกติที่ควรทำ					
11. นักเรียนทุกคนควรได้เรียนกวดวิชาในวิชาที่ตนเองอ่อน					
12. ถ้าท่านเรียนกวดวิชาท่านจะได้รับการยอมรับจากครู และเพื่อน ๆ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา					
13. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้มีความเข้าใจมากขึ้น					
14. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพราะทำให้เรียนรู้เทคนิค การจำ การคำนวณ และเทคนิคการทำข้อสอบ					
15. การกวดวิชาทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ลึกซึ้งจากที่เรียนปกติ					
16. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพราะต้องการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ					
17. ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพราะเห็นว่าผู้ที่สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา					
18. เพื่อนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาทำให้ข้าพเจ้าต้องเรียนกวดวิชาด้วย					
19. ข้าพเจ้าเห็นว่าการเรียนกวดวิชาสามารถช่วยให้เรียนหนังสือได้ดีขึ้น					
20. เมื่อได้เรียนกวดวิชาทำให้ไม่ต้องคร่ำเคร่งมากในการดูหนังสือเวลาสอบ					
21. การเรียนกวดวิชามีความจำเป็นสำหรับนักเรียน ที่ต้องการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยปี					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา					
22. การเรียนกวดวิชาทำให้ได้ความรู้กว้างขึ้น					
23. ข้าพเจ้ารู้สึกดีต่อการเรียนในเวลาปกติมาก ขึ้นเมื่อได้เรียนกวดวิชา					
24. การเรียนกวดวิชาทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ					
25. การเรียนกวดวิชาเป็นการสร้างความมั่นใจ ในการเรียนให้แก่ข้าพเจ้า					
26. ข้าพเจ้าจะได้คะแนนดีทุกครั้งในวิชาที่เรียน กวดวิชา					
27. การเรียนกวดวิชาช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนใน เวลาปกติได้อย่างไม่เครียด					
28. เมื่อข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาข้าพเจ้าสามารถ บริหารเวลาในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม					
29. เทคนิคจากการเรียนกวดวิชาส่งผลให้การ เรียนปกติง่ายขึ้น					
30. การเรียนกวดวิชาทำให้มีสังคมที่ดีขึ้น สามารถ แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนต่างสถาบัน ได้					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดทรงธรรม
คำชี้แจง โปรดเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ด้านความสำคัญในการเรียนกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

ด้านเหตุผลในการเรียนกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

ด้านผลที่ได้รับจากการเรียนกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ถิ่นไทย	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์สิทธิฐากร ชูทรัพย์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้อำนวยการเสกสรรค์ กิจวรรณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทรงธรรม

หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มศว โทร. 5731,5618

ที่ ศธ 0519.12/5332

วันที่ / มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรีประภา ชมเชย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย
และ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถามให้ นางสาวศรีประภา ชมเชย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

/s/

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบันทึกวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5333

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทรงธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศรีประภา ชมเชย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม” โดยมี รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดทรงธรรม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวศรีประภา ชมเชย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสุรี จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4633345-6 มือถือ 01-7735509

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศรีประภา ชมเชย
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 9 เดือน มกราคม พ.ศ. 2504
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่	บ้านเลขที่ 43 หมู่ 2 ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130
โทรศัพท์	02 - 463 - 7193
ตำแหน่งงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดทรงธรรม ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130
โทรศัพท์	02 - 463 - 3345 - 6
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) วิชาเอก ธุรกิจการเงินการธนาคาร วิทยาลัยอินทราชัย
พ.ศ. 2528	การศึกษบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอก ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ